

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ

YASAMA DÖNEMİ

24

YASAMA YILI

3

SIRA SAYISI: 466

Türkiye Cumhuriyeti ile Kosova Cumhuriyeti
Arasında Gelir Üzerinden Alınan Vergilerde Çifte
Vergilendirmeyi Önleme ve Vergi Kaçakçılığına Engel
Olma Anlaşması ve Eki Protokolün Onaylanmasının
Uygun Bulunduğuna Dair Kanun Tasarısı ve Dışişleri

Komisyonu Raporu

(1/768)

İÇİNDEKİLER

Sayfa

• 1/768 Esas Numaralı Tasarının	
- TBMM Başkanlığına Sunuş Yazısı	4
- Gerekçesi	4
• Dışişleri Komisyonu Raporu	5
• Tasarı Metni	7
• Dışişleri Komisyonunun Kabul Ettiği Metin	7
• Anlaşmanın Madde Gerekçeleri	8
• Anlaşma Metni	17
• Protokolün Madde Gerekçeleri	38
• Protokol Metni	39

T.C.
Başbakanlık
Kanunlar ve Kararlar
Genel Müdürlüğü
Sayı: 31853594-101-737-1891

17/4/2013

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Dışişleri Bakanlığı'nca hazırlanan ve Başkanlığınıza arzı Bakanlar Kurulu'nca 25/3/2013 tarihinde kararlaştırılan "Türkiye Cumhuriyeti ile Kosova Cumhuriyeti Arasında Gelir Üzerinden Alınan Vergilerde Çifte Vergilendirmeyi Önleme ve Vergi Kaçakçılığına Engel Olma Anlaşması ve Eki Protokolün Onaylanmasının Uygun Bulunduğuna Dair Kanun Tasarısı" ile gerekçesi ilişikte gönderilmiştir.

Gereğini arz ederim.

Recep Tayyip Erdoğan
Başbakan

HAVALE EDİLDİĞİ KOMİSYONLAR (1/768)	
ESAS	Dışişleri Komisyonu
TALİ	Plan ve Bütçe Komisyonu

GEREKÇE

Türkiye ile Kosova arasında sermaye, teknoloji ve hizmet hareketlerinin geliştirilmesi, her iki Devletin de refahına katkıda bulunacaktır. Bu unsurlara ilişkin hareketlerin geliştirilmesinde çifte vergilendirme nedeniyle ortaya çıkan sorunların çözümü önem arz etmektedir. Bu amaçla, "Türkiye Cumhuriyeti ile Kosova Cumhuriyeti Arasında Gelir Üzerinden Alınan Vergilerde Çifte Vergilendirmeyi Önleme ve Vergi Kaçakçılığına Engel Olma Anlaşması" 10 Eylül 2012 tarihinde Piriştine'de imzalanmıştır.

Anlaşma ile kişilerin aynı gelir üzerinden iki Devlette birden vergilendirilmesinin (çifte vergilendirme) önlenmesi amaçlanmaktadır. Bu amacı sağlamak üzere vergileme hakkı, gelir unsurları itibarıyla ikamet edilen veya kaynak Devletlerden birine bırakılmakta veya bu mümkün olmazsa iki Devlet arasında paylaşılır. Böylece, Akit Devletlerden birinde yatırım yapan, teknoloji veya hizmet sunan diğer Devlet mükimlerinin, o Devletin mükelleflerine göre daha ağır vergilendirilmesine engel olunmakta ve teşebbüslerin risk almadan önce ileride karşılına çıkacak her türlü vergisel mükellefiyeti hesaplayabilmeleri sağlanmaktadır. Çifte vergilendirmenin Akit Devletlerde önlenmesi ile Kosovalı yatırımcılar için Türkiye'nin, Türk yatırımcılar için ise Kosova'nın daha cazip hale geleceği tabiidir.

İmzalanan bu Anlaşma ile iki ülke vergi idareleri arasında İktisadi İşbirliği ve Gelişme Teşkilatı (OECD) standartlarına uygun bilgi değişimi yapılması imkanı da sağlanmıştır.

Dışışleri Komisyonu Raporu

Türkiye Büyük Millet Meclisi

Dışışleri Komisyonu

22/5/2013

Esas No: 1/768

Karar No: 361

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Dışışleri Bakanlığı tarafından hazırlanarak Bakanlar Kurulunca 17/4/2013 tarihinde Türkiye Büyük Millet Meclisi Başkanlığına sunulan ve Başkanlıkça 22/4/2013 tarihinde tali komisyon olarak Plan ve Bütçe Komisyonuna, esas komisyon olarak da Komisyonumuza havale edilen "Türkiye Cumhuriyeti ile Kosova Cumhuriyeti Arasında Gelir Üzerinden Alınan Vergilerde Çifte Vergilendirmeyi Önleme ve Vergi Kaçakçılığına Engel Olma Anlaşması ve Eki Protokolün Onaylanmasının Uygun Bulunduğuna Dair Kanun Tasarısı" Komisyonumuzun 24 üncü Yasama Dönemi 8/5/2013 tarihli 58 inci toplantısında Dışışleri Bakanlığı ve Maliye Bakanlığı yetkililerinin de katılımlarıyla görüşülmüştür.

Komisyonumuza havale edilen metinler incelendiğinde, Tasarının taraflar arasında sermaye, teknoloji ve hizmet hareketlerinin geliştirilmesi çerçevesinde çifte vergilendirmenin önlenmesi ve vergi kaçakçılığının engellenmesini teminen, 10 Eylül 2012 tarihinde Piriştine'de imzalanan Anlaşmanın ve eki Protokolün onaylanmasının uygun bulunması amacıyla hazırlandığı anlaşılmaktadır.

Komisyonumuzda Tasarının tümü üzerinde yapılan görüşmelerde Anlaşma ile;

- Kişilerin aynı gelir üzerinden iki devlette birden vergilendirilmesinin önlenmesinin amaçlandığı,

- Akit devletlerden birinde yatırım yapan, teknoloji veya hizmet sunan diğer devlet mukimlerinin o devletin mükelleflerine göre daha ağır vergilendirilmesine engel olunacağı,

- Teşebbüslerin risk almadan önce ileride karşılırlarına çıkacak her türlü vergi mükellefiyetini hesaplayabilmelerinin sağlandığı,

- İki ülke vergi idareleri arasında OECD standartlarına uygun bilgi değişimi yapılması imkânının sağlanmış olacağı,

- Bugüne kadar Kosova ile akdedilen 78 anlaşmanın yürürlüğe girdiği, ifade edilmiştir.

Tasarının tümü üzerindeki görüşmelerin ardından Tasarı ve gerekçesi Komisyonumuzca benimsenerek oybirliği ile maddelerin görüşülmesine geçilmiştir.

Tasarının 1 inci, 2 nci ve 3 üncü maddeleri ile tümü aynen ve oy birliği ile kabul edilmiştir.

Komasyon üyelerinden İstanbul Milletvekili Osman Aşkın Bak, İstanbul Milletvekili Ahmet Berat Çonkar, İstanbul Milletvekili İsmail Safi Tasarı ile ilgili özel sözcü seçilmişlerdir.

Raporumuz, Genel Kurulun onayına sunulmak üzere Yüksek Başkanlığa saygı ile arz olunur.

Başkan <i>Volkan Bozkır</i> İstanbul	Başkanvekili <i>Muhammed Çetin</i> İstanbul	Sözcü <i>Osman Aşkın Bak</i> İstanbul (Bu raporun özel sözcüsü)
Kâtip <i>Gönül Bekin Şahkulubey</i> Mardin Üye <i>Mehmet Ali Ediboğlu</i> Hatay	Üye <i>Ali Rıza Alaboyun</i> Aksaray Üye <i>Sinan Oğan</i> İğdır	Üye <i>Emrullah İşler</i> Ankara Üye <i>Ahmet Berat Çonkar</i> İstanbul (Bu raporun özel sözcüsü)
Üye <i>Osman Oktay Ekşi</i> İstanbul Üye <i>İsmail Safi</i> İstanbul (Bu raporun özel sözcüsü)	Üye <i>Harun Karaca</i> İstanbul Üye <i>Faik Tunay</i> İstanbul	Üye <i>Osman Taney Korutürk</i> İstanbul Üye <i>İdris Bal</i> Kütahya
Üye <i>Aytuğ Atıcı</i> Mersin	Üye <i>Hasan Karal</i> Rize	Üye <i>Akif Çağatay Kılıç</i> Samsun

HÜKÜMETİN TEKLİF ETTİĞİ METİN

TÜRKİYE CUMHURİYETİ İLE KOSOVA CUMHURİYETİ ARASINDA GELİR ÜZERİNDEN ALINAN VERGİLERDE ÇİFTE VERGİLENDİRMEYİ ÖNLEME VE VERGİ KAÇAKÇILIĞINA ENGEL OLMA ANLAŞMASI VE EKİ PROTOKOLÜN ONAYLANMASININ UYGUN BULUNDUĞUNA DAİR KANUN TASARISI

MADDE 1- (1) 10 Eylül 2012 tarihinde Piriştine’de imzalanan “Türkiye Cumhuriyeti ile Kosova Cumhuriyeti Arasında Gelir Üzerinden Alınan Vergilerde Çifte Vergilendirmeyi Önleme ve Vergi Kaçakçılığına Engel Olma Anlaşması” ve eki “Protokol”ün onaylanması uygun bulunmuştur.

MADDE 2- (1) Bu Kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 3- (1) Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

DIŞİŞLERİ KOMİSYONUNUN KABUL ETTİĞİ METİN

TÜRKİYE CUMHURİYETİ İLE KOSOVA CUMHURİYETİ ARASINDA GELİR ÜZERİNDEN ALINAN VERGİLERDE ÇİFTE VERGİLENDİRMEYİ ÖNLEME VE VERGİ KAÇAKÇILIĞINA ENGEL OLMA ANLAŞMASI VE EKİ PROTOKOLÜN ONAYLANMASININ UYGUN BULUNDUĞUNA DAİR KANUN TASARISI

MADDE 1- Tasarının 1 inci maddesi Komisyonumuzca aynen kabul edilmiştir.

MADDE 2- Tasarının 2 nci maddesi Komisyonumuzca aynen kabul edilmiştir.

MADDE 3- Tasarının 3 üncü maddesi Komisyonumuzca aynen kabul edilmiştir.

Recep Tayyip Erdoğan

Başbakan

Başbakan Yardımcısı

B. Arınç

Başbakan Yardımcısı

B. Bozdağ

Avrupa Birliği Bakanı

E. Bağış

Çevre ve Şehircilik Bakanı

E. Bayraktar

Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanı

T. Yıldız

Gümrük ve Ticaret Bakanı

H. Yazıcı

Kültür ve Turizm Bakanı

Ö. Çelik

Milli Savunma Bakanı

İ. Yılmaz

Başbakan Yardımcısı

A. Babacan

Adalet Bakanı V.

B. Bozdağ

Bilim, Sanayi ve Teknoloji Bakanı

N. Ergün

Dışişleri Bakanı

A. Davutoğlu

Gençlik ve Spor Bakanı

S. Kılıç

İçişleri Bakanı

M. Güler

Maliye Bakanı

M. Şimşek

Orman ve Su İşleri Bakanı

V. Eroğlu

Ulaştırma, Denizcilik ve Haberleşme Bakanı

B. Yıldırım

Başbakan Yardımcısı

B. Atalay

Aile ve Sosyal Politikalar Bakanı

F. Şahin

Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı

F. Çelik

Ekonomi Bakanı

M. Z. Çağlayan

Gıda, Tarım ve Hayvancılık Bakanı

M. M. Eker

Kalkınma Bakanı

C. Yılmaz

Milli Eğitim Bakanı

N. Avcı

Sağlık Bakanı

M. Müezzinoğlu

MADDE GEREKÇELERİ

“Türkiye Cumhuriyeti ile Kosova Cumhuriyeti Arasında Gelir Üzerinden Alınan Vergilerde Çifte Vergilendirmeyi Önleme ve Vergi Kaçakçılığına Engel Olma Anlaşması” 28 madde ve Protokol’den meydana gelmiştir. Anlaşma maddelerinin gerekçeleri aşağıda belirtilmiştir.

KAPSANAN KİŞİLER

MADDE 1- 1 inci madde hükmü gereğince bu Anlaşma, Akit Devletlerden birinin veya her ikisinin mukimi olan kişilere uygulanacaktır. Diğer bir ifade ile bu Anlaşma, milliyet farkı gözetilmeksizin Akit Devletlerden (Türkiye veya Kosova) birinde veya her ikisinde mukim olan kişileri kapsamına almaktadır.

KAPSANAN VERGİLER

MADDE 2- Bu madde, Anlaşmanın kavradığı vergilerin belirlenmesinde ve tarifinde açıklığı temin etme amacını gütmektedir.

Maddenin 1 inci fıkrası, Anlaşmanın, ne şekilde alındığına bakılmaksızın bir Akit Devlette, politik alt bölümlerinde veya mahalli idarelerinde gelir üzerinden alınan vergilere uygulanacağını belirtmektedir.

2 nci fıkra, gelir üzerinden alınan vergilerin kapsamını belirlemektedir.

3 üncü fıkrada, Anlaşmanın Akit Devletlerdeki mevcut vergilerden hangilerine uygulanacağı hükme bağlanmıştır. Anlaşma kapsamına giren vergilerin; Türkiye’de gelir vergisi ve kurumlar vergisi, Kosova’da ise şahsi gelir vergisi ve kurumlar vergisinden ibaret olduğu belirtilmiştir.

4 üncü fıkra, Anlaşmanın imza tarihinden sonra mevcut vergilere ilave olarak veya onların yerine alınan ve mevcut vergilerle aynı nitelikte olan veya onlara önemli ölçüde benzeyen vergilerin de Anlaşma kapsamına gireceğini hükme bağlamakta, ayrıca Akit Devletlerin yetkili makamlarının, ilgili vergi kanunlarında yaptıkları önemli değişiklikleri birbirlerine bildirmelerini öngörmektedir.

GENEL TANIMLAR

MADDE 3- Bu maddede, Anlaşma’da kullanılan terimlerin yorumu için gerekli genel tanımlar yer almaktadır.

Söz konusu maddede sırasıyla “Türkiye”, “Kosova”, “bir Akit Devlet” ve “diğer Akit Devlet”, “vergi”, “kişi”, “şirket”, “kanuni merkez”, “bir Akit Devletin teşebbüsü” ve “diğer Akit Devletin teşebbüsü”, “uluslararası trafik”, “yetkili makam” ve “vatandaş” terimlerinin tanımı yer almaktadır.

Maddenin 2 nci fıkrasında, Anlaşma’da tanımlanmamış terimlerin, Akit Devletlerin iç mevzuatlarında öngörülen anlamları taşıyacağı belirtilmiş ve Anlaşma’da boşluk kalmaması sağlanmıştır.

MUKİM

MADDE 4- Akit Devletlerin vergileme yetkisi, Anlaşma’nın birçok maddesinde doğrudan doğruya “mukim” kavramına göre çözümlenmektedir. Bu kapsamda, gerçek ve tüzel kişilerin hangi Devletin mukimi addedileceği hususu büyük bir önem arz etmektedir.

Maddenin 1 inci fıkrasında, gerçek ve tüzel kişiler arasında ayırım yapılmaksızın, Anlaşmanın amaçları bakımından, bir Akit Devlet, herhangi bir politik alt bölümü veya mahalli idaresi de dahil olmak üzere, Akit Devletlerin iç mevzuatları gereğince ev, ikametgah, kanuni merkez, yönetim yeri veya benzer nitelikteki diğer herhangi bir kriter nedeniyle vergi mükellefiyeti altına giren kişi “mukim” addedilmektedir. Gelir Vergisi Kanunumuz Türkiye’de yerleşmiş gerçek kişileri, Kurumlar Vergisi Kanunumuz ise kanuni veya iş merkezi Türkiye’de bulunan kurumları tam mükellef addettiğinden, 1 inci fıkra hükmüyle vergi hukukumuza tam bir paralellik sağlanmaktadır.

2 nci fıkrada, gerçek kişilerin 1 inci fıkrada belirtilen kriterler nedeniyle her iki Devletin de mukimi addedilmesi halinde, bu kişilerin hangi kıstaslar kullanılmak suretiyle yalnızca bir Devletin mukimi addedileceği hususu çözümlenmektedir.

3 üncü fıkrada ise, gerçek kişi dışında kalan bir kişinin her iki Akit Devletin de mukimi olması halinde, mukimliğin tayininde bu kişinin yalnızca kanuni merkezinin esas alınacağı hükme bağlanmıştır.

İŞ YERİ

MADDE 5- İş yerinin tanımına ilişkin bu madde son derece önemlidir. Bilindiği üzere, Gelir ve Kurumlar Vergisi Kanunlarımız, dar mükellefler açısından ticari kazancın Türkiye’de elde edilmiş sayılması için, kazanç sahiplerinin Türkiye’de iş yerinin bulunmasını veya daimi temsilci bulundurmasını ve kazancın bu yerlerde veya bu temsilciler vasıtasıyla yapılan işlerden kaynaklanmasını şart koşmaktadır.

7 fıkra halinde düzenlenen bu maddede, hangi durumlarda bir iş yerinin oluşup oluşmayacağı hususu bütün ayrıntılarıyla açıklanmaktadır.

1 inci fıkrada, “iş yeri” teriminin genel bir tanımı yapılmaktadır.

2 nci fıkrada, kapsama özellikle dahil edilen iş yerlerine örnekler verilmektedir ki bunlar; yönetim yeri, şube, büro, fabrika, atölye, maden ocağı, petrol veya doğal gaz kuyusu, taş ocağı veya doğal kaynakların çıkarıldığı diğer herhangi bir yerdir.

3 üncü fıkrada, on iki aydan fazla devam eden bir inşaat şantiyesi, yapım veya kurma projesinin bir iş yeri oluşturacağı belirtilmiştir.

4 üncü fıkrada, iş yeri kapsamı dışında kalan hususlar belirtilmiştir.

5 inci fıkrada daimi temsilcilik düzenlenmiştir. Bu fıkraya göre, bir kişi, bir Akit Devlette bir teşebbüs adına hareket eder, o teşebbüs adına mukavele akdetme yetkisine sahip olur ve bu yetkisini düzenli olarak kullanırsa, bu teşebbüs, bu Devlette, söz konusu kişinin faaliyetleri dolayısıyla iş yerine sahip kabul edilecektir. Ancak, daimi temsilcilik faaliyetleri 4 üncü fıkrada belirtilen faaliyetlerle sınırlı olduğunda bir iş yeri oluşturmayacaktır.

Anlaşma’da iş yeri ve daimi temsilci ayrı ayrı maddelerde düzenlenmeyip, her ikisi de “İş yeri” maddesinde düzenlendiğinden, bu fıkra hükmüyle, Gelir Vergisi Kanunu’nun dar mükelleflerin ticari kazançlarının Türkiye’de vergilendirilmesine imkan tanıyan daimi temsilcilğe ilişkin hükümleri Anlaşma’ya yansıtılmış olmaktadır.

6 ncı fıkrada, bir teşebbüsün bir Akit Devlette, işlerini yalnızca kendi işlerine olağan şekilde devam eden bir simsar, genel komisyon acentesi veya bağımsız statüde diğer herhangi bir acente vasıtasıyla yürütmesi halinde bu Devlette bir iş yerine sahip kabul olunmayacağı belirtilmektedir.

7 nci fıkrada ise, iki ayrı Akit Devlette mukim olan şirketlerin birbirlerini kontrol etmesi halinde, bunlardan herhangi birinin diğeri için bir iş yeri oluşturmayacağı hükme bağlanmıştır.

GAYRİMENKUL VARLIKLARDAN ELDE EDİLEN GELİR

MADDE 6- Bu madde yalnızca gayrimenkul sermaye iratlarını değil, aynı zamanda gayrimenkullerden kaynaklanacak her türlü gelir unsurunu kapsamaktadır.

Maddenin 1 inci fıkrası ile gayrimenkul varlıklardan elde edilen geliri (tarım veya ormancılıktan elde edilen gelir dahil) vergileme hakkı, öncelikle gayrimenkulün bulunduğu Akit Devlete verilmektedir.

2 nci fıkra, “gayrimenkul varlık” teriminin tanımına ilişkindir.

3 üncü fıkrada, gayrimenkul varlığın doğrudan kullanımı, kiralanması veya başka bir suretle kullanımından elde edilen gelire 1 inci fıkra hükmünün uygulanacağı belirtilmektedir.

4 üncü fıkrada, 1 inci ve 3 üncü fıkra hükümlerinin, bir teşebbüsün gayrimenkul varlıklarından elde ettiği gelir ile serbest meslek faaliyetlerinin icrasında kullanılan gayrimenkullerden elde edilen gelire de uygulanacağı öngörülmektedir.

TİCARİ KAZANÇLAR

MADDE 7- Maddenin 1 inci fıkrası, ticari kazancın vergilendirilmesindeki genel prensibi açıklamaktadır. Buna göre ticari kazanç, teşebbüsün mukim olduğu Devlette vergilendirilecektir. Ancak, faaliyetin diğer Akit Devlette bir iş yeri vasıtasıyla yürütülmesi halinde, kazancın sadece bu iş yerine atfedilebilen kısmı diğer Akit Devlette vergilendirilebilecektir.

2 nci fıkra, iş yeri kazançlarının hesaplanmasındaki esaslara ilişkindir. Buna göre iş yeri bağımsız bir teşebbüs gibi ele alınacak ve benzer teşebbüslerin benzer koşullarda elde etmesi gereken kazanç, söz konusu iş yerine atfedilecektir. Böylece, iş yeri-merkez ilişkilerinde emsaline göre yüksek veya düşük fiyatlandırmaya gidildiğinde olaya müdahale edilip, gerçekçi fiyatların fatura edilmesiyle yeni bir vergi matrahı belirlenecek ve vergileme bu matrah üzerinden yapılacaktır.

3 üncü fıkra, iş yeri kazancından indirilecek gider unsurları ile ilgilidir. İş yerinin kazancı belirlenirken, iş yerinin bulunduğu Devlette veya başka bir yerde yapılan yönetim ve genel idare giderleri de dahil iş yerinin amaçlarına uygun olan giderler indirilebilecektir.

4 üncü fıkra, teşebbüs adına sadece mal ve ticari eşya alımında bulunan iş yerine, bu faaliyeti dolayısıyla kazanç atfedilemeyeceğine ilişkindir.

5 inci fıkra ise, ticari kazancın, Anlaşmanın diğer maddelerinde belirtilen gelir unsurlarını da kapsamına alması halinde ilgili madde hükümlerini saklı tutmaktadır.

DENİZ, HAVA VE KARA TAŞIMACILIĞI

MADDE 8- 1 inci fıkra, bir Akit Devlet teşebbüsünün uluslararası trafikte gemi, uçak veya kara yolu nakil vasıtası işletmeciliğinden elde ettiği kazançların, yalnızca teşebbüsün mukim olduğu Akit Devlette vergilendirileceğini öngörmektedir. Diğer bir ifade ile bu tür kazançlar kaynak Devlette vergiden istisna edilmektedir.

2 nci fıkrada, 1 inci fıkrada benimsenen ilkenin, bir ortaklığa (pool), bir ortak girişime veya uluslararası faaliyet gösteren bir acenteye iştirak dolayısıyla elde edilen kazançlar için de geçerli olduğu hükme bağlanmıştır.

BAĞIMLI TEŞEBBÜSLER

MADDE 9- Kurumlar Vergisi Kanunumuzun 12 ve 13 üncü maddelerinde düzenlenen örtülü sermaye ve transfer fiyatlandırması yoluyla örtülü kazanç dağıtımı ile ilgili olan bu maddede, bağımlı teşebbüslerin bağımsız teşebbüslere oranla farklı ticari ilişkilere ve farklı fiyatlandırmalara yönelmeleri halinde Akit Devletlerin ne tür tedbirler alabileceği hükme bağlanmaktadır.

1 inci fıkra, (a) veya (b) bentlerinde bahsedilen durumlarda iki teşebbüs arasındaki ticari veya mali ilişkilerde oluşan veya oluşturulan koşullar, bağımsız teşebbüsler arasında oluşması gereken koşullardan farklılaştığında, bu teşebbüslerden birisinde olması gereken, fakat bu koşullar dolayısıyla kendini göstermeyen kazancın, o teşebbüsün kazancına eklenip vergilendirilebileceğini düzenlemektedir.

Bu ek vergileme sonunda diğer Devletin, kendi mükellefi olan bağımlı teşebbüs için yapacağı matrah ve vergi indirimleri ise 2 nci fıkrada düzenlenmiştir.

TEMETTÜLER

MADDE 10- 1 inci fıkra, temettülerin vergilendirilmesindeki genel ilke ile ilgili olup, temettü gelirinin esas itibariyle temettü gelirini elde edenin mukim olduğu Akit Devlette vergilendirileceğini öngörmektedir.

2 nci fıkra, temettülerin, temettüyü ödeyen şirketin mukim olduğu yani temettülerin doğduğu Devlette de vergilendirilebileceğini öngörmektedir. Kaynak Devlette diğer Devlet mukimlerine ödenen temettü üzerinden yapılacak vergi tevkifatı oranı; gerçek lehdar, temettü ödeyen şirketin sermayesinin doğrudan doğruya en az yüzde 25 ini elinde tutan bir şirket ise (ortaklık hariç) gayrisafi temettü tutarının yüzde 5 ini; tüm diğer durumlarda gayrisafi temettü tutarının yüzde 15 ini aşmayacaktır.

Fıkroda ayrıca, bu hükümlerin içinden temettü ödemesi yapılan kazançlar yönünden şirketin vergilendirilmesini etkilemeyeceği de belirtilmektedir.

3 üncü fıkroda, “temettü” teriminin tanımı yapılmaktadır.

4 üncü fıkroda, diğer Akit Devlette bir iş yeri vasıtasıyla ticari faaliyette bulunan bir Akit Devlet şirketinin iş yeri kazancının, diğer Akit Devlette 7 nci madde (Ticari Kazançlar) çerçevesinde vergilendirildikten sonra, kalan kazanç üzerinden bu maddenin 2 nci fıkrası uyarınca vergilendirilebileceği düzenlenmektedir.

5 inci fıkroda, temettünün gerçek lehdarının, temettüyü ödeyen şirketin mukim olduğu Akit Devlette bir iş yeri vasıtasıyla ticari faaliyette veya sabit yer vasıtasıyla serbest meslek faaliyetinde bulunması ve söz konusu temettü elde edilmiş olayı ile bu iş yeri veya sabit yer arasında önemli bir bağ bulunması halinde, 1 inci ve 2 nci fıkra hükümlerinin uygulanmayacağı öngörülmektedir. Bu durumda, ticari kazançla ilişkin 7 nci madde veya serbest meslek faaliyetlerine ilişkin 14 üncü madde hükümleri uygulanacaktır.

6 ncı fıkroda ise, bir Akit Devletin mukimi olan bir şirketin diğer Akit Devletten kazanç veya gelir elde etmesi durumunda, bu diğer Devletin, bu şirketin dağıttığı temettüler veya dağıtmadığı kazançlardan üzerinden herhangi bir vergi alamayacağı öngörülmektedir. Böylece kaynak Devletin vergileme yetkisi kurum kazancına uygulanmakta, ancak bu durumda kar payı elde eden kişilere doğru bir genişlemeye müsaade edilmemektedir. Fıkroda ayrıca, temettünün kazanç veya gelirin elde edildiği Devletin mukimlerine ödenmesi ve bu kazanç veya gelirin elde edildiği Devletteki iş yeri ile elde edilmiş olayı arasında önemli bir bağ bulunması hallerinin kaynak Devlette vergilendirmeme prensibine istisna teşkil ettiği belirtilmektedir.

FAİZ

MADDE 11- 1 inci fıkra, faizlerin vergilendirilmesindeki genel ilkeyi belirlemektedir. Buna göre, faizi vergilendirme hakkı lehdarın mukim olduğu Akit Devlete ait olmaktadır.

2 nci fıkroda, faizin gerçek lehdarının diğer Akit Devletin bir mukimi olması halinde, faizin doğduğu Akit Devlete faizin gayrisafi tutarı üzerinden azami % 10 oranında vergi alma hakkı verilmektedir.

3 üncü fıkraya göre, 2 nci fıkra hükümlerine bakılmaksızın, bir Akit Devlette doğan ve diğer Akit Devletin Hükümetine veya Merkez Bankasına ödenen faizin ilk bahsedilen Devlette vergiden istisna edilecektir.

4 üncü fıkroda, “faiz” teriminin kapsamı belirlenmiştir.

5 inci fıkroda, bir Akit Devletin mukimi olan faizin gerçek lehdarı tarafından, diğer Akit Devlette yer alan bir iş yeri vasıtasıyla ticari faaliyette veya sabit bir yer vasıtasıyla serbest meslek faaliyetinde bulunulması ve faizin ödendiği alacak ile bu iş yeri veya sabit yer arasında etkin bir bağ bulunması halinde, söz konusu faizin bu maddenin 1 ve 2 nci fıkra hükümleri çerçevesinde değil, ticari kazançla ilişkin 7 nci veya serbest meslek faaliyetlerine ilişkin 14 üncü madde hükümleri çerçevesinde vergilendirileceği öngörülmektedir.

6 ncı fıkra, faiz gelirlerinin hangi durumda bir Akit Devlette elde edilmiş sayılacağını hükme bağlamaktadır. Buna göre, bir Akit Devletin kendisi, politik alt bölümü, mahalli idaresi veya bu Devletin bir mukimi tarafından ödenen faizin, bu Akit Devlette elde edildiği kabul edilecektir. Ancak,

faiz ödeyen kişinin, mukimi olsun veya olmasın, bir Akit Devlette faiz ödemeye neden olan borç-alacak ilişkisiyle bağlantılı bir iş yerine veya sabit yere sahip olması ve faizin bu iş yeri veya sabit yerden kaynaklanması durumunda söz konusu faizin bu iş yerinin veya sabit yerin bulunduğu Akit Devlette elde edildiği kabul olunacaktır.

7 nci fıkra, faiz miktarının belirlenmesinde muvazaa durumunu açıklığa kavuşturmaktadır. Fıkra hükmüne göre muvazaa durumu, faiz ödeyen kişi ile faiz lehdarı veya her ikisiyle bir başka kişi arasındaki özel ilişki nedeniyle; özel ilişkinin olmadığı hallerde, kişiler arasında kararlaştırılan faiz miktarını aşan bir faizin ödenmesi olarak ortaya konmuştur. Bu durumda fazla kısım, bu maddede tanımlanan ve indirimli vergiye tabi olan bir faiz olarak nitelendirilmeyip, Anlaşmanın diğer hükümleri de dikkate alınarak Akit Devletlerin iç mevzuatına göre vergilendirilecektir.

GAYRİMADDİ HAK BEDELLERİ

MADDE 12- 1 inci fıkra, vergilemedeki genel ilkeyi belirlemekte ve vergileme hakkını ödeme yapılan kişinin mukim olduğu Akit Devlete tanımaktadır.

2 nci fıkra hükmü, gayrimaddi hak bedellerinin elde edildiği Akit Devlete de % 10'u aşmayacak şekilde vergi alma hakkı tanımaktadır.

3 üncü fıkra, gayrimaddi hak bedellerinin tanımı ile ilgilidir.

4 üncü fıkra, gayrimaddi hak bedelinin gerçek lehdarına ait bir iş yeri veya sabit yer vasıtasıyla elde edilen gayrimaddi hak bedellerinin indirimli vergi oranına göre değil, ticari kazançla ilişkin 7 nci madde veya serbest meslek kazançlarına ilişkin 14 üncü madde hükümlerine göre vergilendirileceği öngörülmektedir.

5 inci ve 6 ncı fıkralarda ise, faizde olduğu gibi gayrimaddi hak bedellerinin nerede elde edilmiş sayılacağı ve muvazaalı durumlarda nasıl vergilendirileceğine ilişkin özel hükümler yer almaktadır.

SERMAYE DEĞER ARTIŞ KAZANÇLARI

MADDE 13- 1 inci fıkra, 6 ncı maddede tanımlanan gayrimenkul varlıkların elden çıkarılmasından doğan kazançların, bu varlıkların bulunduğu Akit Devlette vergilendirileceği öngörülmektedir.

2 nci fıkra, bir iş yerinin aktifine dahil olan veya serbest meslek faaliyetinin icrasında kullanılan sabit yere ait menkul varlıkların ve bu iş yeri veya sabit yerin elden çıkarılmasından doğan kazançların, bu iş yerinin veya sabit yerin bulunduğu Akit Devlette vergilendirileceği hükme bağlanmıştır.

3 üncü fıkra, uluslararası trafikte işletilen gemi, uçak ve kara nakil vasıtaları ile bunların işletilmesine tahsis edilen menkul varlıkların elden çıkarılmasından elde edilen kazançların, yalnızca gemi, uçak ve kara nakil vasıtalarını işleten kişinin mukim olduğu Akit Devlette vergilendirileceği öngörülmektedir.

4 üncü fıkra, önceki fıkralarda sayılanlar dışında kalan varlıkların elden çıkarılmasından doğan kazançları vergilendirme hakkının elden çıkarılmasından mukim olduğu Akit Devlete ait olduğu belirtilmektedir.

SERBEST MESLEK FAALİYETLERİ

MADDE 14- Maddenin 1 inci fıkrasında, serbest meslek kazançlarının kazancı elde eden gerçek kişinin mukim olduğu Akit Devlette vergilendirileceği, ancak kişinin, diğer Akit Devlette bulunan sabit bir yeri kullanarak serbest meslek faaliyeti icra etmesi durumunda, bu faaliyetlerden elde edilen kazançların kaynak Devlette de vergilendirilebileceği hükmüne yer verilmiştir. Fıkra ayrıca, kişinin diğer Akit Devlette herhangi bir on iki aylık dönemde bir veya birkaç seferde toplam 183 günü aşan bir süre bulunarak serbest meslek faaliyeti icra etmesi durumunda bu diğer Devlette sabit bir yere sahip olacağı öngörülmektedir.

2 nci fıkra, "serbest meslek faaliyetleri" teriminin kapsamı belirlenmiştir.

BAĞIMLI FAALİYETLER

MADDE 15- 1 inci fıkrada, bağımlı faaliyetlerin vergilendirilmesine ilişkin genel kural belirtilmektedir. Buna göre, hizmetin diğer Devlette ifa edilmemesi şartıyla, bir Akit Devlet mukimince elde edilen maaş, ücret ve diğer benzeri gelirler mukim olunan Devlette vergilendirilecektir. Hizmetin diğer Devlette ifa edilmesi halinde, belli şartlarla kaynak Devlete de vergileme yetkisi tanınabilecektir. Ancak söz konusu kural, bu Anlaşma'nın 16, 18, 19 ve 20 nci maddelerinde öngörülen hükümleri herhangi bir şekilde etkilemeyecektir. Diğer bir ifadeyle, yönetim kurulu üyeleri, emekliler, kamu görevlileri, öğretmen ve öğrenciler 15 inci maddeye göre değil, kendileriyle ilgili maddelere göre vergilendirileceklerdir.

2 nci fıkrada, ücretin sadece mukim Devlette vergilendirilmesi için hangi şartların bir arada aranması gerektiği belirtilmektedir. Kaynak Devletin vergileme yapabilmesi için, öngörülen bu şartlardan birinin ihlali yeterlidir. Bir başka ifadeyle, diğer Devlette hizmet ifa eden bir Akit Devlet mukiminin, diğer Devlette, ilgili takvim yılı içinde başlayan veya sona eren herhangi bir on iki aylık dönemde bir veya birkaç seferde toplam 183 günden fazla kalması veya ücret ödemesinin bu diğer Devletin mukimi olan bir işveren tarafından veya onun adına yapılması ya da söz konusu ödemenin, işverenin bu diğer Devlette sahip olduğu bir iş yerinden veya sabit yerden yapılması durumunda, elde edilen ücretlerin kaynak Devlette de vergilendirilmesi mümkün olabilecektir.

3 üncü fıkrada, bu maddenin önceki hükümlerine bakılmaksızın, bir Akit Devlet teşebbüsü tarafından uluslararası trafikte işletilen bir gemi, uçak veya kara nakil vasıtasında ifa edilen bir hizmet dolayısıyla elde edilen gelirin, teşebbüsün mukim olduğu Akit Devlette vergilendirilebileceği hükme bağlanmıştır.

YÖNETİCİLERE YAPILAN ÖDEMELER

MADDE 16- Maddede, bir Akit Devlet mukiminin, diğer Akit Devlette mukim bir şirketin yönetim kurulu üyesi olması dolayısıyla elde ettiği ücret ve diğer benzeri ödemelerin, bu diğer Devlette vergilendirilebileceği hükme bağlanmıştır.

SANATÇI VE SPORCULAR

MADDE 17- 1 inci fıkrada, bir Akit Devlet mukimi olan sanatçı ve sporcuların iştiğal konuları ile ilgili şahsi faaliyetlerinden dolayı diğer Akit Devlette elde ettikleri gelirlerin, bu faaliyetleri icra ettikleri diğer Akit Devlette vergilendirileceğini hükme bağlamaktadır. Bu çerçevede, serbest meslek faaliyetleri ile bağımlı faaliyetleri (ücretler) düzenleyen 14 ve 15 inci madde hükümleri sanatçı ve sporcular açısından geçerli olmayıp, vergileme yalnızca 17 nci madde kapsamında yapılacaktır.

2 nci fıkrada organizatörlerle ilgili olup, sanatçı ve sporcuların iştiğal konularıyla ilgili faaliyetlerden doğan gelirin, sanatçı veya sporcuların kendisi adına değil de, bir başkası adına tahakkuk etmesi halinde, vergilemenin, faaliyetin icra edildiği Akit Devlette yapılacağını öngörmektedir. Ancak böyle bir durumda, ticari kazançların, serbest meslek kazançlarının ve bağımlı faaliyetlerin vergilendirilmesini düzenleyen bu Anlaşmanın 7, 14 ve 15 inci madde hükümleri dikkate alınmayıp, vergileme yalnızca 17 nci madde kapsamında yapılacaktır.

3 üncü fıkrada ise, sanatçı veya sporcular tarafından bir Akit Devlette icra edilen faaliyetler dolayısıyla elde edilen gelirlerin, bu Devlete yaptıkları ziyaretin tamamı veya önemli kısmının diğer Akit Devletin, politik alt bölümünün veya mahalli idaresinin kamusal fonlarından desteklenmesi halinde, faaliyetlerin icra edildiği Akit Devlette vergilendirilmeyeceği öngörülmektedir.

EMEKLİ MAAŞLARI

MADDE 18- 1 inci fıkrada, 19 uncu maddenin 2 nci fıkrasını saklı tutarak, geçmiş çalışmalar karşılığında ödenen emekli maaşları ve diğer benzeri ödemelerin yalnızca bunları elde edenin mukim olduğu Devlette vergilendirilebileceği hükmünü öngörmektedir.

2 nci fıkra, bir gerçek kişi tarafından elde edilen ve üzerinde tasarruf hakkına sahip olunan düzenli ödemelerin, bunları elde edenin mukim olduğu Devlette vergilendirileceğine hükmetmekte ve “düzenli ödeme” teriminin tanımını yapmaktadır.

KAMU HİZMETİ

MADDE 19- 1 inci fıkroda, bir Akit Devlete, politik alt bölümüne veya mahalli idaresine bir gerçek kişi tarafından verilen hizmetler karşılığında bu Devlet, politik alt bölümü veya mahalli idaresi tarafından yapılan ücret, maaş ve diğer benzeri ödemelerin yalnızca ödemeyi yapan Akit Devlette vergilendirileceği öngörülmektedir. Ancak, hizmet diğer Akit Devlette ifa edildiğinde ve gelir elde eden kişi bu Devletin bir mukimi olduğunda, bu kişinin aynı zamanda bu Akit Devletin vatandaşı olması veya yalnızca bu hizmeti sunmak için bu Devletin mukimi durumuna geçmemiş olması şartıyla, elde edilen gelirler yalnızca gerçek kişinin mukim olduğu bu diğer Devlette vergilendirilecektir.

2 nci fıkroda, bir Akit Devlete, politik alt bölümüne veya mahalli idaresine bir gerçek kişi tarafından verilen hizmetler karşılığında, bu Devlet, politik alt bölüm veya mahalli idare tarafından ya da bunlarca oluşturulan fonlardan ödenen emekli maaşları ve diğer benzeri ödemelerin bu Akit Devlette vergilendirileceği, bununla beraber gerçek kişinin diğer Akit Devletin bir mukimi ve vatandaşı olması halinde, söz konusu emekli maaşları ve diğer benzeri ödemelerin kişinin mukim olduğu bu diğer Akit Devlette vergilendirileceği öngörülmektedir.

3 üncü fıkra ise, Akit Devletlerden birisi, politik alt bölümü veya mahalli idaresi tarafından yürütülen ticari faaliyetlerle bağlantılı hizmetler karşılığında yapılan maaş, ücret, emekli maaşı ve diğer benzeri ödemelere bu madde hükmünün değil, 15, 16, 17 ve 18 inci madde hükümlerinin uygulanacağını öngörmektedir.

ÖĞRETMENLER VE ÖĞRENCİLER

MADDE 20- 1 inci fıkroda, öğrenci veya çırağın yalnızca öğrenim veya mesleki eğitimde buldukları Akit Devlette yararlanacakları vergi istisnasının sınırları hükme bağlanmaktadır. Buna göre, öğrenci ve çıraklar, geçim, öğrenim veya mesleki eğitim masraflarını karşılamak üzere, buldukları Devletin dışındaki kaynaklardan yapılan ödemeler dolayısıyla öğrenim gördükleri veya mesleki eğitim amacıyla buldukları Akit Devlette vergiye tabi tutulmayacaklardır.

2 nci fıkroda, öğrenci ve çıraklar için öngörülen hükme benzer bir hüküm öğretmen ve öğretim üyeleri için de öngörülmektedir. Buna göre, öğretmen ve öğretim üyelerinin iki yılı aşmayan bir süre için buldukları Devletin yetkili makamları tarafından tanınan bir eğitim kurumunda yapmış oldukları öğretim veya araştırma karşılığında, bu Devletin dışındaki kaynaklardan elde ettikleri gelirlerin, bu Devlette vergiden istisna edileceği öngörülmektedir.

DİĞER GELİRLER

MADDE 21- 1 inci fıkroda, nerede doğarsa doğsun, bir Akit Devlet mukimi tarafından elde edilen ve Anlaşma'nın bundan önceki maddelerinde belirtilmeyen gelir unsurlarının, geliri elde eden kişinin mukim olduğu Devlette vergilendirileceği hükme bağlanmıştır.

2 nci fıkroda, 6 ncı maddenin 2 nci fıkrasında tanımlanan gayrimenkul varlıklardan elde edilen gelir hariç olmak üzere, bir Akit Devlet mukiminin, diğer Devlette yer alan bir iş yeri veya sabit yerle etkin şekilde bağlantılı olarak ticari veya serbest meslek faaliyetiyle ilgili bir gelir elde etmesi halinde, bu gelire 1 inci fıkra hükümlerinin uygulanmayacağı; bu durumda, olayına göre ticari kazançla ilişkin 7 nci veya serbest meslek faaliyetlerine ilişkin 14 üncü madde hükümlerinin uygulanacağı öngörülmektedir.

ÇİFTE VERGİLENDİRMEİNİN ÖNLENMESİ

MADDE 22- Maddede çifte vergilendirmenin ne şekilde önleneceği hususu düzenlenmiştir.

1 inci fıkrada, bir Akit Devlet mukiminin, Anlaşma hükümlerine uygun olarak diğer Akit Devlette vergilendirilebilen bir gelir elde etmesi durumunda, bu mukimin geliri üzerinden ilk bahsedilen Devlette alınacak vergiden, diğer Devlette ödenen vergiye eşit bir tutarın mahsup edileceği öngörülmektedir.

2 nci fıkrada ise, Anlaşmanın herhangi bir hükmü uyarınca bir Akit Devlet mukiminin elde ettiği gelirin bu Devlette vergiden istisna edilmesi durumunda, bu Devletin, bu mukimin geriye kalan geliri üzerinden alınacak vergi miktarını hesaplarken, istisna edilen geliri de dikkate alabileceği hüküm altına alınmıştır.

AYRIM YAPILMAMASI

MADDE 23- Maddenin 1 inci fıkrasında, bir Akit Devletin vatandaşlarının, diğer Akit Devlette, o Devletin aynı koşullara sahip vatandaşlarına kıyasla daha değişik veya daha ağır bir vergilemeye ve buna bağlı mükellefiyetlere tabi tutulmayacakları öngörülmektedir.

2 nci fıkrada, 10 uncu maddenin 4 üncü fıkrası hükümleri saklı kalmak üzere, bir Akit Devlet teşebbüsünün diğer Akit Devlette sahip olduğu bir iş yerinin, bu diğer Devletin aynı faaliyetleri yürüten teşebbüslerine kıyasla daha ağır bir vergilemeye tabi tutulmayacağı belirtilmektedir.

3 üncü fıkra, bir Akit Devlet teşebbüsünün diğer Akit Devletin bir mukimine yaptığı faiz, gayrimaddi hak bedeli ve diğer ödemelerin, bu teşebbüsün vergi matrahının belirlenmesi sırasında, Anlaşmanın bazı maddelerinin uygulanacağı durumlar hariç tutulmak üzere, bu ödemeler ilk bahsedilen Devletin bir mukimine yapılmış gibi, gider olarak indirilebileceği hükmünü öngörmektedir.

4 üncü fıkrada, ayırım yapmama prensibinin, bir Akit Devletin, diğer Akit Devletin bir veya birkaç mukimi tarafından, doğrudan veya dolaylı olarak, kısmen ya da tamamen sermayesine sahip olunan veya kontrol edilen teşebbüsleri için de geçerli olduğu belirtilmiştir.

5 inci fıkrada, Akit Devletlerin kendi mukimlerine uyguladıkları şahsi indirimler ile vergi ve matrah indirimlerini diğer Devletin mukimlerine de uygulamak zorunda olmadıkları yönünde bir düzenlemeye yer verilmiştir.

6 ncı fıkrada ise, bu madde hükümlerinin 2 nci madde hükümlerine bakılmaksızın her çeşit ve tanımdaki vergilere uygulanacağı hükme bağlanmıştır.

KARŞILIKLI ANLAŞMA USULÜ

MADDE 24- Maddenin ilk iki fıkrası, bir kişinin, taraf Devletlerden herhangi birinin veya her ikisinin işlemlerinin, kendisi açısından bu Anlaşma hükümlerine uygun olmayan sonuçlar yarattığı veya yaratacağı kanaatine varması halinde, sorunun nasıl çözümleneceğini hükme bağlamaktadır.

1 inci fıkraya göre bu kişi, Akit Devletlerin iç mevzuatlarında öngörülen çözüm yollarıyla bağlı kalmaksızın durumunu mukimi olduğu Akit Devletin yetkili makamına arz edebilecektir. Bu kişi, durumunun 23 üncü maddenin 1 inci fıkrasına uygun olması halinde, vatandaşı olduğu Akit Devletin yetkili makamına başvuruda bulunabilecektir. Söz konusu müracaat, bu Anlaşma hükümlerine aykırı düşen bir vergilemeyle sonuçlanan işlemin ilk bildiriminden itibaren üç yıl içerisinde yapılmalıdır.

2 nci fıkraya göre, kendisine başvuruda bulunulan yetkili makam itirazı haklı bulur ancak sorunu kendi çözemezse, diğer Devletin yetkili makamıyla karşılıklı anlaşmaya varmak için gayret gösterecektir.

Maddenin 3 üncü fıkrasında, yetkili makamların bu Anlaşma'nın yorumundan veya uygulanmasından kaynaklanan sorunların çözümü için karşılıklı anlaşma usulünü kullanabilecekleri; 4 üncü fıkrada ise, yetkili makamların, önceki fıkralarda belirtilen sorunların çözümü için birbirleriyle doğrudan haberleşebilecekleri öngörülmektedir.

BİLGİ DEĞİŞİMİ

MADDE 25- Anlaşma'nın uygulanabilmesi için Akit Devletlerin vergi idareleri arasında gerekli hallerde yakın işbirliğine ihtiyaç duyulmaktadır. Maddede, Akit Devletlerin hangi hallerde bilgi değişiminde bulunacakları, elde edilen bilgilerin kimlere verilebileceği ve bilgi değişiminin sınırları ele alınmıştır.

1 inci fıkrada, Anlaşma'ya aykırı olmadığı sürece, Anlaşma hükümlerinin ya da Akit Devletlerin her tür ve tanımdaki vergilere ilişkin iç mevzuat hükümlerinin doğru bir şekilde uygulanmasıyla ilgili olduğu öngörülen bilgilerin değişime tabi tutulacağı öngörülmektedir. Bilgi değişimi, Anlaşma'da kapsanan vergiler ve kişilerle sınırlı olmayıp, her iki devlette mukim olmayanlar için de bilgi değişimi söz konusu olabilecektir.

2 nci fıkra, bilgi değişimi yoluyla alınan her türlü bilginin, Akit Devletlerin iç mevzuatlarına göre elde edilen bilgiler gibi gizli tutulmasını öngörmektedir. Fıkrada ayrıca, elde edilen bilgilerin kimlere verilebileceği ve ne şekilde kullanılacağı hususları düzenlenmiştir.

3 üncü fıkrada, bilgi sağlayan devletin lehine bazı sınırlamalar getirilmiştir. Buna göre, bilgi sağlayan devlet, ulusal yasalarına veya idari işlemlerine uymayacak idari önlemler alma; kendi kanunlarına göre elde etme imkânı bulunmayan bilgiyi verme; ticari, sınıî, mesleki sırrı veya ticari bir işlemi ifşa eden bir bilgiyi sağlama yükümlülüğü altında bulunmamaktadır. Ayrıca, talep edilen bilginin açıklanması kamu düzenine aykırı ise, bilgi sağlayan devlet bilgi değişimi talebini geri çevirebilecektir.

4 üncü fıkra hükmü gereğince, devletler, kendi vergi uygulamaları için gerekli olmasa da, talep edilen bilgiyi sağlamak için gereken bütün önlemleri almak durumundadır. Bir bilgi talebi, 3 üncü fıkrada sayılan nedenler dışında, yalnızca ulusal bir menfaat bulunmadığı gerekçesiyle geri çevrilemeyecektir.

5 inci fıkrada, banka sırrı veya müşteri sırrı olması nedeniyle bilgi değişiminin engellenmesinin önüne geçilmesi amaçlanmaktadır. Buna göre, bilginin bir banka, finans kurumu, temsilci veya acente ya da yediemin gibi hareket eden bir kişinin elinde bulunması veya bir kişinin sermaye payları ile ilgili olması neden gösterilerek bir bilgi talebinin reddedilmesi söz konusu olmayacaktır.

DİPLOMATİK TEMSİLCİLER VE KONSOLOSLUK MEMURLARI

MADDE 26- Maddede, diplomatik temsilciler veya konsolosluk memurlarının uluslararası hukukunun genel kuralları veya özel anlaşma hükümlerine göre yararlandıkları mali ayrıcalıkların bu Anlaşma hükümlerinden etkilenmeyeceği öngörülmektedir.

YÜRÜRLÜĞE GİRME

MADDE 27- Madde, Anlaşmanın ne şekilde ve ne zaman yürürlüğe gireceğine ilişkin düzenlemeler içermektedir.

1 inci fıkrada, Akit Devletlerin, bu Anlaşma'nın yürürlüğe girmesi için kendi iç mevzuatlarında öngörülen işlemlerin tamamlandığını birbirlerine bildirmeleri gerektiği ve Anlaşma'nın bu bildirimlerin sonucusunun alındığı günde yürürlüğe gireceği belirtilmektedir.

2 nci fıkrada, Anlaşma hükümlerinin hangi vergiler için ve ne zaman uygulanacağı hususu açıklığa kavuşturulmuştur.

YÜRÜRLÜKTEN KALKMA

MADDE 28- Maddede, Anlaşma'nın bir Akit Devlet tarafından feshedilinceye kadar yürürlükte kalacağı belirtilerek fesih usulü açıklanmış ve fesih halinin hangi vergilendirme dönemleri için hüküm ifade edeceği hususuna yer verilmiştir.

**TÜRKİYE CUMHURİYETİ
İLE
KOSOVA CUMHURİYETİ
ARASINDA
GELİR ÜZERİNDEN ALINAN VERGİLERDE
ÇİFTE VERGİLENDİRMEYİ ÖNLEME VE VERGİ
KAÇAKÇILIĞINA ENGEL OLMA ANLAŞMASI**

TÜRKİYE CUMHURİYETİ

VE

KOSOVA CUMHURİYETİ

Gelir üzerinden alınan vergilerde çifte vergilendirmeyi önleyen ve vergi kaçakçılığına engel olan bir Anlaşma yapmak isteğiyle

AŞAĞIDAKİ ANLAŞMAYA VARMIŞLARDIR:

Türkiye Büyük Millet Meclisi

(S. Sayısı: 466)

MADDE 1
KAPSANAN KİŞİLER

Bu Anlaşma, Akit Devletlerden birinin veya her ikisinin mukimi olan kişilere uygulanacaktır.

MADDE 2
KAPSANAN VERGİLER

1. Bu Anlaşma, ne şekilde alındığına bakılmaksızın, her bir Akit Devlet veya politik alt bölümleri ya da mahalli idareleri adına gelir üzerinden alınan vergilere uygulanacaktır.

2. Menkul veya gayrimenkul varlıkların devrinden doğan kazançlara uygulanan vergiler ile teşebbüsler tarafından ödenen ücret ya da maaşların toplam tutarı üzerinden alınan vergiler de dahil olmak üzere toplam gelir veya gelirin unsurları üzerinden alınan tüm vergiler, gelir üzerinden alınan vergiler olarak kabul edilecektir.

3. Anlaşmanın uygulanacağı mevcut vergiler özellikle:

a) Türkiye’de:

(i) Gelir vergisi; ve

(ii) Kurumlar vergisi;

(Bundan böyle “Türk vergisi” olarak bahsedilecektir);

b) Kosova’da:

(i) Şahsi gelir vergisi; ve

(ii) Kurumlar vergisi;

(Bundan böyle “Kosova vergisi” olarak bahsedilecektir).

4. Anlaşma aynı zamanda, Anlaşmanın imza tarihinden sonra mevcut vergilere ilave olarak veya onların yerine alınan ve mevcut vergilerle aynı nitelikte olan veya onlara önemli ölçüde benzeyen vergilere de uygulanacaktır. Akit Devletlerin yetkili makamları, ilgili vergi mevzuatlarında yapılan önemli değişiklikleri birbirlerine bildireceklerdir.

MADDE 3
GENEL TANIMLAR

1. Bu Anlaşmanın amaçları yönünden, metin aksini gerektirmedikçe:
 - a) "Türkiye" terimi, kara suları ve üzerinde bulunan hava sahası dahil olmak üzere Türkiye'nin sahip olduğu egemenlik alanını, bunun yanı sıra, uluslararası hukuka uygun olarak doğal kaynakların aranması, işletilmesi ve korunması amacıyla yargı yetkisi veya egemenlik haklarına sahip olduğu deniz alanlarını ifade eder;
 - b) "Kosova" terimi, uluslararası hukuka uygun olarak doğal kaynakların aranması, işletilmesi ve korunması amacıyla üzerinde yargı yetkisi veya egemenlik haklarına sahip olduğu kara sahası ve bunun üzerinde bulunan hava sahası da dahil olmak üzere Kosova Cumhuriyetini, ifade eder;
 - c) "Bir Akit Devlet" ve "diğer Akit Devlet" terimleri, metnin gereğine göre, Türkiye veya Kosova anlamına gelir;
 - d) "Vergi" terimi, bu Anlaşmanın 2 nci maddesinde kapsanan herhangi bir vergi anlamına gelir;
 - e) "Kişi" terimi, bir gerçek kişiyi, bir şirketi ve kişilerin oluşturduğu diğer herhangi bir kuruluşu kapsamına alır;
 - f) "Şirket" terimi, herhangi bir kurum veya vergileme yönünden kurum olarak muamele gören herhangi bir kuruluş anlamına gelir;
 - g) "Kanuni Merkez" terimi, Türk Ticaret Kanunu veya Kosova Ticari İşletmeler Kanunu veya bu kanunların yerine geçebilecek benzer herhangi bir kanun gereğince tescil edilmiş olan kayıtlı merkezi ifade eder;
 - h) "Bir Akit Devletin teşebbüsü" ve "diğer Akit Devletin teşebbüsü" terimleri sırasıyla, bir Akit Devletin mukimi tarafından işletilen bir teşebbüs ve diğer Akit Devletin mukimi tarafından işletilen bir teşebbüs anlamına gelir;
 - i) "Uluslararası trafik" terimi; yalnızca diğer Akit Devletin sınırları içinde bulunan yerler arasında yapılan gemi, uçak veya kara nakil vasıtası işletmeciliği hariç olmak üzere, bir Akit Devlet teşebbüsü tarafından gemi, uçak veya kara nakil vasıtası işletilerek yapılan her türlü taşımacılığı ifade eder;
 - j) "Yetkili makam" terimi:
 - (i) Türkiye bakımından, Maliye Bakanı veya onun yetkili temsilcisini ve

(ii) Kosova bakımından, Maliye Bakanı veya onun yetkili temsilcisini ifade eder;

k) Bir Akit Devlete ilişkin "Vatandaş" terimi:

(i) o Akit Devletin uyrukluğu veya vatandaşlığına sahip herhangi bir gerçek kişiyi; ve

(ii) o Akit Devlette yürürlükte olan mevzuata göre statü kazanan herhangi bir tüzel kişiyi, ortaklığı veya derneği, ifade eder.

2. Anlaşmanın bir Akit Devlet tarafından herhangi bir tarihte uygulanması bakımından, Anlaşmada tanımlanmamış herhangi bir terim, metin aksini gerektirmedikçe, bu Anlaşmanın uygulandığı vergilerin amaçları bakımından, o tarihte bu Devletin mevzuatında sahip olduğu anlamı taşıyacak ve bu Devletin yürürlükteki vergi mevzuatında yer alan herhangi bir anlam, bu Devletin diğer mevzuatında bu terime verilen anlama göre üstünlük taşıyacaktır.

MADDE 4

MUKİM

1. Bu Anlaşmanın amaçları bakımından, "bir Akit Devletin mukimi" terimi, bu Devlet, herhangi bir politik alt bölümü veya mahalli idaresi de dahil olmak üzere, o Devletin mevzuatı gereğince ev, ikametgah, kanuni merkez, yönetim yeri veya benzer yapıda diğer herhangi bir kriter nedeniyle vergi mükellefiyeti altına giren kişi anlamına gelir. Ancak bu terim, yalnızca o Devletteki kaynaklardan elde edilen gelir nedeniyle o Devlette vergiye tabi tutulan herhangi bir kişiyi kapsamaz.

2. 1 inci fıkraya hükümleri dolayısıyla bir gerçek kişi her iki Akit Devletin de mukimi olduğunda, bu kişinin durumu aşağıdaki şekilde belirlenecektir:

a) bu kişi, yalnızca daimi olarak kalabileceği bir evin bulunduğu Devletin mukimi kabul edilecektir; eğer bu kişinin her iki Devlette de daimi olarak kalabileceği bir evi varsa, bu kişi yalnızca kişisel ve ekonomik ilişkilerinin daha yakın olduğu (hayati menfaatlerin merkezi) Devletin mukimi kabul edilecektir;

b) eğer kişinin hayati menfaatlerinin merkezinin yer aldığı Devlet saptanamazsa veya her iki Devlette de daimi olarak kalabileceği bir evi yoksa, bu kişi yalnızca kalmayı adet edindiği evin bulunduğu Devletin mukimi kabul edilecektir;

- c) eğer kişinin her iki Devlette de kalmayı adet edindiği bir ev varsa veya her iki Devlette de böyle bir ev söz konusu değilse, bu kişi yalnızca vatandaşı olduğu Devletin mukimi kabul edilecektir;
- d) eğer kişi her iki Devletin de vatandaşıysa veya her iki Devletin de vatandaşı değilse, Akit Devletlerin yetkili makamları sorunu karşılıklı anlaşmayla çözeceklerdir.

3. 1 inci fıkra hükümleri dolayısıyla gerçek kişi dışındaki bir kişi her iki Akit Devletin de mukimi olduğunda, bu kişi yalnızca kanuni merkezinin bulunduğu Devletin mukimi olarak kabul edilecektir.

MADDE 5 **İŞ YERİ**

1. Bu Anlaşmanın amaçları bakımından "iş yeri" terimi, bir teşebbüsün işinin tamamen veya kısmen yürütüldüğü işe ilişkin sabit bir yer anlamına gelir.

2. "İş yeri" terimi özellikle şunları kapsamına alır:

- a) yönetim yeri;
- b) şube;
- c) büro;
- d) fabrika;
- e) atölye; ve
- f) maden ocağı, petrol veya doğal gaz kuyusu, taş ocağı veya doğal kaynakların çıkarıldığı diğer herhangi bir yer.

3. Bir inşaat şantiyesi, yapım veya kurma projesi, yalnızca 12 ayı aşan bir süre devam etmesi durumunda bir iş yeri oluşturur.

4. Bu maddenin daha önceki hükümleri ile bağlı kalınmaksızın, "iş yeri" teriminin aşağıdaki hususları kapsamadığı kabul edilecektir:

- a) Teşebbüs tesislerinin, teşebbüse ait malların veya ticari eşyanın yalnızca depolanması, teşhiri veya teslimi amacıyla kullanılması;
- b) Teşebbüse ait mal veya ticari eşya stoklarının, yalnızca depolama, teşhir veya teslim amacıyla elde tutulması;
- c) Teşebbüse ait mal veya ticari eşya stoklarının, yalnızca bir başka teşebbüse işlettirilmesi amacıyla elde tutulması;

- d) İŖe iliŖkin sabit bir yerin, yalnızca teŖebbüŖe mal veya ticari eŖya satın alma veya bilgi toplama amacıyla elde tutulması;
- e) İŖe iliŖkin sabit bir yerin teŖebbüs için yalnızca hazırlayıcı veya yardımcı karakter taŖıyan diğer herhangi bir iŖin yürütülmesi amacıyla elde tutulması;
- f) İŖe iliŖkin sabit bir yerin yalnızca, (a) ile (e) bentleri arasında bahsedilen faaliyetlerin bir ya da birkaçını bir arada icra etmek için elde tutulması; ancak söz konusu faaliyetlerin bir arada yürütülmesi sonucunda iŖe iliŖkin sabit yerde oluŖan bütün bu faaliyetlerin hazırlayıcı veya yardımcı nitelikte olması Ŗarttır.

5. 1 inci ve 2 nci fıkra hükümleriyle bağlı kalınmaksızın, bir kiŖi -6 ncı fıkranın uygulanacağı bağımsız nitelikteki bir acente dıŖında- bir Akit Devlette, bir teŖebbüs adına hareket eder ve o teŖebbüs adına sözleşme akdetme yetkisine sahip olup bu yetkisini mutaden kullanırsa, bu kiŖinin faaliyetleri, 4 üncü fıkrada bahsedilen ve anılan fıkra hükümlerine göre iŖe iliŖkin sabit bir yer aracılığıyla yürütüldüğünde bu sabit yere iŖ yeri mahiyeti kazandırmayan faaliyetler ile sınırlı olmadıkça, bu teŖebbüs, bu Devlette, söz konusu kiŖinin teŖebbüs için gerçekleŖtirdiđi her türlü faaliyet dolayısıyla bir iŖ yerine sahip kabul edilecektir.

6. Bir teŖebbüs, bir Akit Devlette, iŖlerini yalnızca bir simsar, genel komisyon acentesi veya bağımsız statüde diğer herhangi bir acente vasıtasıyla yürüttüğü için bu Devlette bir iŖ yerine sahip kabul edilmeyecektir; Ŗu kadar ki, bu kiŖilerin kendi iŖlerine olağan Ŗekilde devam etmeleri Ŗarttır.

7. Bir Akit Devletin mukimi olan bir Ŗirket, diğer Akit Devletin mukimi olan veya bu diğer Devlette ticari faaliyette bulunan (bir iŖ yeri vasıtasıyla veya diğer bir Ŗekilde) bir Ŗirketi kontrol eder ya da onun tarafından kontrol edilirse, bu Ŗirketlerden herhangi biri diğer iŖ için bir iŖ yeri oluŖturmayacaktır.

MADDE 6

GAYRİMENKUL VARLIKLARDAN ELDE EDİLEN GELİR

1. Bir Akit Devlet mukiminin diğer Akit Devlette bulunan gayrimenkul varlıklardan elde ettiği gelir (tarım veya ormancılıktan elde edilen gelir dahil), bu diğer Devlette vergilendirilebilir.

2. "Gayrimenkul varlık" terimi, söz konusu varlığın bulunduğu Akit Devletin mevzuatına göre tanımlanacaktır. Bu terim her halükarda, gayrimenkul

varlığa müteferri varlıkları, tarım (balık üretimi ve yetiştiriciliği dahil) ve ormancılıkta kullanılan araçları ve hayvanları, özel hukuk hükümlerinin uygulanacağı gayrimenkul mülkiyetine ilişkin hakları, gayrimenkul intifa haklarını ve maden ocaklarının, kaynakların ve diğer doğal kaynakların işletilmesi veya işletme hakkı karşılığında doğan sabit ya da değişken ödemeler üzerindeki hakları kapsayacaktır; gemiler ve uçaklar gayrimenkul varlık olarak kabul edilmeyecektir.

3. 1 inci fıkra hükümleri, gayrimenkul varlığın doğrudan kullanımından, kiralanmasından veya diğer herhangi bir şekilde kullanımından elde edilen gelire uygulanacaktır.

4. 1 inci ve 3 üncü fıkra hükümleri aynı zamanda, bir teşebbüsün gayrimenkul varlıklarından elde edilen gelir ile serbest meslek faaliyetlerinin icrasında kullanılan gayrimenkul varlıklardan elde edilen gelire de uygulanacaktır.

MADDE 7

TİCARİ KAZANÇLAR

1. Bir Akit Devlet teşebbüsüne ait kazanç, söz konusu teşebbüs diğer Akit Devlette yer alan bir iş yeri vasıtasıyla ticari faaliyette bulunmadıkça, yalnızca bu Devlette vergilendirilecektir. Eğer teşebbüs yukarıda bahsedilen şekilde ticari faaliyette bulunursa, teşebbüsün kazançları, yalnızca bu iş yerine atfedilebilen miktarla sınırlı olmak üzere bu diğer Devlette vergilendirilebilir.

2. 3 üncü fıkra hükümleri saklı kalmak üzere, bir Akit Devlet teşebbüsü diğer Akit Devlette yer alan bir iş yeri vasıtasıyla ticari faaliyette bulunduğu, her iki Akit Devlette de bu iş yerine atfedilecek kazanç, bu iş yeri aynı veya benzer koşullar altında, aynı veya benzer faaliyetlerde bulunan ayrı ve bağımsız bir teşebbüs olsaydı ve iş yerini oluşturduğu teşebbüsten tamamen bağımsız bir nitelik kazansaydı ne kazanç elde edecek ise aynı miktarda bir kazanç olacaktır.

3. Bir iş yerinin kazancı belirlenirken, iş yerinin bulunduğu Devlette veya başka yerde yapılan, yönetim ve genel idare giderleri de dahil olmak üzere iş yerinin amaçlarına uygun olan giderlerin indirilmesine müsaade edilecektir.

4. Bir iş yerine, bu iş yeri tarafından teşebbüs adına yalnızca mal veya ticari eşya satın alınması dolayısıyla hiç bir kazanç atfedilmeyecektir.

5. Kazanç, bu Anlaşmanın diğer maddelerinde ayrı olarak düzenlenen gelir unsurlarını da kapsamına aldığında, o maddelerin hükümleri bu madde hükümlerinden etkilenmeyecektir.

MADDE 8

DENİZ , HAVA VE KARA TAŞIMACILIĞI

1. Bir Akit Devlet teşebbüsünün uluslararası trafikte gemi, uçak veya kara nakil vasıtaları işletmeciliğinden elde ettiği kazanç, yalnızca bu Devlette vergilendirilecektir.
2. Bu maddenin 1 inci fıkrası hükümleri aynı zamanda, bir ortaklığa (pool), bir ortak girişime veya uluslararası faaliyet gösteren bir acenteye iştirak dolayısıyla elde edilen kazançlara da uygulanacaktır.

MADDE 9

BAĞIMLI TEŞEBBÜSLER

1. a) Bir Akit Devlet teşebbüsü doğrudan veya dolaylı olarak diğer Akit Devlet teşebbüsünün yönetim, kontrol veya sermayesine katıldığında, veya
b) Aynı kişiler doğrudan veya dolaylı olarak bir Akit Devlet teşebbüsünün ve diğer Akit Devlet teşebbüsünün yönetim, kontrol veya sermayesine katıldığında,

ve her iki halde de, iki teşebbüs arasındaki ticari veya mali ilişkilerde oluşan veya oluşturulan koşullar, bağımsız teşebbüsler arasında oluşması gereken koşullardan farklılaştığında, bu şartlar altında, teşebbüslerden birisinde olması gereken, fakat bu koşullar nedeniyle kendini göstermeyen kazanç, o teşebbüsün kazancına eklenip buna göre vergilendirilebilir.

2. Bir Akit Devletin kendi teşebbüsünün kazancına dahil edip vergilendirdiği kazancın, diğer Akit Devlette vergilendirilen diğer Devletin teşebbüsünün kazancını içermesi ve aynı zamanda ilk bahsedilen Devletin kavradığı bu kazancın, iki bağımsız teşebbüs arasında olması gereken koşullar göz önünde tutularak, sonradan ilk bahsedilen Devletçe yapılan hesaplamalar sonucunda belirlenen kazanç olması durumunda, diğer Devlet bu belirlemenin yerinde olduğu kanaatine varırsa, söz konusu kazanç üzerinden alınan verginin miktarında gerekli düzeltmeleri yapacaktır. Bu düzeltme yapılırken, bu

Anlaşmanın diğer hükümleri göz önünde tutulacak ve gerektiğinde Akit Devletlerin yetkili makamları birbirlerine danışacaklardır.

MADDE 10
TEMETTÜ

1. Bir Akit Devletin mukimi olan bir şirket tarafından diğer Akit Devletin bir mukimine ödenen temettüler, bu diğer Devlette vergilendirilebilir.
2. Bununla beraber söz konusu temettüler, temettü ödeyen şirketin mukim olduğu Akit Devlette ve bu Devletin mevzuatına göre de vergilendirilebilir; ancak, temettünün gerçek lehtarları diğer Akit Devletin bir mukimi ise bu şekilde alınacak vergi aşağıdaki oranları aşmayacaktır.
 - a) gerçek lehtar, temettü ödeyen şirketin sermayesinin doğrudan doğruya en az yüzde 25 ini elinde tutan bir şirket (ortaklık hariç) ise, gayrisafi temettü tutarının yüzde 5 i;
 - b) diğer tüm durumlarda gayrisafi temettü tutarının yüzde 15 i.

Bu fıkra, içinden temettü ödemesi yapılan kazançlar yönünden şirketin vergilendirilmesini etkilemeyecektir.

3. Bu maddede kullanılan "temettü" terimi, hisse senetlerinden, intifa senetlerinden veya intifa haklarından, madencilik hisselerinden, kurucu hisse senetlerinden veya alacak niteliğinde olmayıp kazanca katılmayı sağlayan diğer haklardan elde edilen gelirler ile dağıtımını yapan şirketin mukim olduğu Devletin mevzuatına göre, vergileme yönünden hisse senetlerinden elde edilen gelirle aynı muameleyi gören diğer şirket haklarından elde edilen gelirler ile yatırım fonu ve yatırım ortaklığından elde edilen gelirleri ifade eder.

4. Diğer Akit Devlette yer alan bir iş yeri vasıtasıyla ticari faaliyette bulunan bir Akit Devlet şirketinin kazancı 7 nci maddeye göre vergilendirildikten sonra, kalan kısım üzerinden bu maddenin 2 nci fıkrasına uygun olarak, iş yerinin bulunduğu Akit Devlette vergilendirilebilir.

5. Bir Akit Devlet mukimi olan temettünün gerçek lehtarı, temettü ödeyen şirketin mukim olduğu diğer Akit Devlette yer alan bir iş yeri vasıtasıyla ticari faaliyette bulunursa veya bu diğer Devlette yer alan sabit bir yer vasıtasıyla serbest meslek faaliyetinde bulunursa ve söz konusu temettü elde edilmiş olayı ile bu iş yeri veya sabit yer arasında etkin bir bağ bulunmaktaysa, 1 inci ve 2

nci fıkra hükümleri uygulanmayacaktır. Bu durumda, olayına göre 7 nci veya 14 üncü madde hükümleri uygulanacaktır.

6. Bu maddenin 4 üncü fıkra hükümleri saklı kalmak üzere, bir Akit Devlet mukimi olan bir şirket, diğer Akit Devletten kazanç veya gelir elde ettiğinde, bu diğer Devlet, temettülerin kendi mukimlerinden birisine ödenmesi veya temettü elde edilmesi ile bu diğer Devlette bulunan iş yeri arasında etkin bir bağ bulunması durumları hariç olmak üzere, bu şirket tarafından ödenen temettüler üzerinden herhangi bir vergi alamaz. Aynı şekilde bu diğer Devlet, ödenen temettüler veya dağıtılmamış kazanç tamamen veya kısmen bu diğer Devlette elde edilen kazanç veya gelirden oluşsa dahi, bu şirketin dağıtılmayan kazançları üzerinden dağıtılmayan kazançlara uygulanan bir vergi alamaz.

MADDE 11

FAİZ

1. Bir Akit Devlette doğan ve diğer Akit Devletin bir mukimine ödenen faiz, bu diğer Devlette vergilendirilebilir.
2. Bununla beraber bu faiz, elde edildiği Akit Devlette ve o Devletin mevzuatına göre de vergilendirilebilir; ancak, faizin gerçek lehtarını diğer Akit Devletin bir mukimi ise, bu şekilde alınacak vergi, faizin gayrisafi tutarının yüzde 10 unu aşmayacaktır.
3. 2 nci fıkra hükümlerine bakılmaksızın:
 - a) Kosova'da doğan ve Türkiye Hükümeti'ne veya Türkiye Merkez Bankası'na ödenen faizler, Kosova'da gelir vergisinden istisna edilecektir;
 - b) Türkiye'de doğan ve Kosova Hükümeti'ne veya Kosova Merkez Bankası'na ödenen faizler, Türkiye'de gelir vergisinden istisna edilecektir.
4. Bu maddede kullanılan "faiz" terimi, ipotek garantisine bağlı olsun olmasın ve kazanç katılma hakkı tanısın tanımasın, kamu menkul kıymetleri ile tahvil veya borç senetlerinden elde edilen gelirler ile her nevi alacaktan doğan gelirleri, bunun yanı sıra, gelirin elde edildiği Devletin vergi mevzuatına göre ikrazat geliri sayılan diğer gelirleri ifade eder.

5. Bir Akit Devlet mukimi olan faizin gerçek lehtarı, faizin elde edildiği diğer Akit Devlette bulunan bir iş yeri vasıtasıyla ticari faaliyette bulunursa veya bu diğer Devlette yer alan sabit bir yer vasıtasıyla serbest meslek faaliyetinde bulunursa ve söz konusu faizin ödendiği alacak ile bu iş yeri veya sabit yer arasında etkin bir bağ bulunmaktaysa, 1 inci ve 2 nci fıkra hükümleri uygulanmayacaktır. Bu durumda, olayına göre, 7 nci veya 14 üncü madde hükümleri uygulanacaktır.

6. Bir Akit Devletin kendisi, politik alt bölümü, mahalli idaresi veya bu Devletin bir mukimi tarafından ödenen faizin, o Devlette elde edildiği kabul olunacaktır. Bununla beraber, faiz ödeyen kişi, bir Akit Devletin mukimi olsun veya olmasın, bir Akit Devlette faiz ödemeye neden olan borç-alacak ilişkisiyle bağlantılı bir iş yerine veya sabit yere sahip olduğunda ve faiz bu iş yerinden veya sabit yerden kaynaklandığında, söz konusu faizin iş yerinin veya sabit yerin bulunduğu Devlette elde edildiği kabul olunacaktır.

7. Alacak karşılığında ödenen faizin miktarı, ödeyici ile gerçek lehtar arasında veya her ikisi ile bir başka kişi arasında var olan özel ilişki nedeniyle, böyle bir ilişkinin olmadığı durumda ödeyici ve gerçek lehtar arasında kararlaştırılacak miktarı aştığında, bu madde hükümleri yalnızca en son bahsedilen miktara uygulanacaktır. Bu durumda ödemelerin aşan kısmı, bu Anlaşmanın diğer hükümleri de dikkate alınarak, her bir Akit Devletin mevzuatına göre vergilendirilecektir.

MADDE 12

GAYRİMADDİ HAK BEDELLERİ

1. Bir Akit Devlette doğan ve diğer Akit Devletin bir mukimine ödenen gayrimaddi hak bedelleri, bu diğer Akit Devlette vergilendirilebilir.

2. Bununla beraber, söz konusu gayrimaddi hak bedelleri elde edildikleri Akit Devlette ve o Devletin mevzuatına göre de vergilendirilebilir; ancak gayrimaddi hak bedelinin gerçek lehtarı diğer Akit Devletin bir mukimi ise, bu şekilde alınacak vergi gayrimaddi hak bedelinin gayrisafi tutarının yüzde 10 unu aşmayacaktır.

3. Bu maddede kullanılan "gayrimaddi hak bedelleri" terimi, sinema filmleri ile radyo ve televizyon için yapılan kayıtlar dahil olmak üzere edebi, sanatsal veya bilimsel her nevi telif hakkının, her nevi patentin, alâmeti farikanın, desen veya modelin, planın, gizli formül veya üretim yönteminin kullanımı ya

da kullanım hakkı karşılığında veya sınaî, ticari veya bilimsel tecrübeye dayalı bilgi birikimi için yapılan her türlü ödemeyi ifade eder.

4. Bir Akit Devlet mukimi olan gayrimaddi hak bedelinin gerçek lehtar, gayrimaddi hak bedelinin elde edildiği diğer Akit Devlette yer alan bir iş yeri vasıtasıyla ticari faaliyette bulunursa veya bu diğer Devlette yer alan sabit bir yer vasıtasıyla serbest meslek faaliyetinde bulunursa ve söz konusu bedelin ödendiği hak veya varlık ile bu iş yeri veya sabit yer arasında etkin bir bağ bulunmaktaysa, 1 inci ve 2 nci fıkra hükümleri uygulanmayacaktır. Bu durumda, olayına göre, 7 nci veya 14 üncü madde hükümleri uygulanacaktır.

5. Bir Akit Devletin kendisi, politik alt bölümü, mahalli idaresi veya bu Devletin bir mukimi tarafından ödenen gayrimaddi hak bedelinin o Akit Devlette elde edildiği kabul olunacaktır. Bununla beraber, gayrimaddi hak bedelini ödeyen kişi bir Akit Devletin mukimi olsun veya olmasın, bir Akit Devlette gayrimaddi hak bedelini ödeme yükümlülüğü ile bağlantılı bir iş yerine veya sabit yere sahip olduğunda ve gayrimaddi hak bedeli bu iş yerinden veya sabit yerden kaynaklandığında, söz konusu gayrimaddi hak bedelinin iş yerinin veya sabit yerin bulunduğu Devlette elde edildiği kabul olunacaktır.

6. Kullanım, hak veya bilgi karşılığında ödenen gayrimaddi hak bedelinin miktarı, ödeyici ile gerçek lehtar arasında veya her ikisi ile bir başka kişi arasında var olan özel ilişki nedeniyle, böyle bir ilişkinin olmadığı durumda ödeyici ile gerçek lehtar arasında karşılaştırılacak miktarı aştığında, bu madde hükümleri yalnızca en son bahsedilen miktara uygulanacaktır. Bu durumda ödemelerin aşan kısmı, bu Anlaşmanın diğer hükümleri de dikkate alınarak, her bir Akit Devletin mevzuatına göre vergilendirilecektir.

MADDE 13

SERMAYE DEĞER ARTIŞ KAZANÇLARI

1. Bir Akit Devlet mukimince, diğer Akit Devlette yer alan ve 6 ncı maddede belirtilen gayrimenkul varlıkların elden çıkarılmasından sağlanan kazançlar, bu diğer Devlette vergilendirilebilir.

2. Bir Akit Devlet teşebbüsünün diğer Akit Devlette sahip olduğu bir iş yerinin ticari varlığına dahil menkul varlıkların veya bir Akit Devlet mukiminin diğer Akit Devlette serbest meslek faaliyeti icra etmek üzere kullandığı sabit bir yere ait menkul varlıkların elden çıkarılmasından doğan kazançlar, bu iş

yerinin (tek olarak veya tüm teşebbüsle birlikte) ya da sabit yerin elden çıkarılmasından doğan kazanç da dahil olmak üzere, bu diğer Devlette vergilendirilebilir.

3. Bir Akit Devlet mukimince, uluslararası trafikte işletilen gemi, uçak ve kara nakil vasıtalarının veya söz konusu gemi, uçak ve kara nakil vasıtalarının işletilmesiyle ilgili menkul varlıkların elden çıkarılmasından sağlanan kazançlar, yalnızca bu Devlette vergilendirilecektir.

4. 1, 2 ve 3 üncü fıkralarda belirtilenlerin dışında kalan varlıkların elden çıkarılmasından doğan kazançlar, yalnızca elden çıkaranın mukim olduğu Akit Devlette vergilendirilecektir.

MADDE 14

SERBEST MESLEK FAALİYETLERİ

1. Bir Akit Devletin mukimi olan bir gerçek kişinin, serbest meslek faaliyetleri veya bağımsız nitelikteki diğer faaliyetleri dolayısıyla elde ettiği gelir, bu kişi diğer Akit Devlette faaliyetlerini icra etmek amacıyla sürekli kullanabileceği sabit bir yere sahip olmadığı sürece, yalnızca bu Devlette vergilendirilecektir. Kişinin böyle bir sabit yere sahip olması durumunda gelir, yalnızca söz konusu sabit yere atfedilebilen miktarla sınırlı olmak üzere, bu diğer Devlette vergilendirilebilir. Eğer bu kişinin diğer Akit Devlette kaldığı sürelerin toplamı, herhangi bir 12 aylık dönemde bir ya da birkaç seferde 183 günü aşarsa, bu kişinin diğer Akit Devlette sabit bir yere sahip olduğu kabul edilecektir.

2. "Serbest meslek faaliyetleri" terimi, özellikle bağımsız olarak yürütülen bilimsel, edebi, sanatsal, eğitici veya öğretici faaliyetleri, bunun yanı sıra doktorların, avukatların, mühendislerin, mimarların, dişçilerin ve muhasebecilerin bağımsız faaliyetlerini kapsamına alır.

MADDE 15

BAĞIMLI FAALİYETLER

1. 16, 18, 19 ve 20 nci maddelerin hükümleri saklı kalmak üzere, bir Akit Devlet mukiminin bir hizmet dolayısıyla elde ettiği maaş, ücret ve diğer benzeri gelirler, bu hizmet diğer Akit Devlette ifa edilmedikçe, yalnızca bu Devlette vergilendirilecektir. Hizmet diğer Akit Devlette ifa edilirse, buradan elde edilen söz konusu gelir bu diğer Devlette vergilendirilebilir.

2. 1 inci fıkraya hükümlerine bakılmaksızın, bir Akit Devlet mukiminin diğer Akit Devlette ifa ettiği bir hizmet dolayısıyla elde ettiği gelir, eğer:

- a) gelir elde eden kişi, diğer Devlette, ilgili takvim yılı içinde başlayan veya sona eren herhangi bir ön iki aylık dönemde bir veya bir kaç seferde toplam 183 günü aşmayan bir süre kalırsa, ve
- b) ödeme, diğer Devletin mukimi olmayan bir işveren tarafından veya bu işveren adına yapılırsa, ve
- c) ödeme, işverenin diğer Devlette sahip olduğu bir iş yerinden veya sabit yerden yapılmazsa

yalnızca ilk bahsedilen Devlette vergilendirilecektir.

3. Bu maddenin önceki hükümlerine bakılmaksızın, bir Akit Devlet teşebbüsü tarafından, uluslararası trafikte işletilen bir gemi, uçak veya kara nakil vasıtasında ifa edilen bir hizmet dolayısıyla elde edilen gelir, yalnızca bu Akit Devlette vergilendirilecektir.

MADDE 16

YÖNETİCİLERE YAPILAN ÖDEMELER

Bir Akit Devlet mukiminin, diğer Akit Devletin mukimi olan bir şirketin yönetim kurulu üyesi olması dolayısıyla elde ettiği ücret ve diğer benzeri ödemeler, bu diğer Devlette vergilendirilebilir.

MADDE 17

SANATÇI VE SPORCULAR

1. 14 ve 15 inci madde hükümlerine bakılmaksızın, bir Akit Devlet mukimi olan tiyatro, sinema, radyo veya televizyon sanatçısı gibi bir sanatçının ya da bir müzisyenin veya bir sporcunun diğer Akit Devlette bu sıfatla icra ettiği şahsi faaliyetleri dolayısıyla elde ettiği gelir, bu diğer Devlette vergilendirilebilir.

2. Bir sanatçının ya da sporcunun bu sıfatla icra ettiği şahsi faaliyetlerden doğan gelir, sanatçının veya sporcunun kendisi adına değil de bir başkası adına tahakkuk ederse, bu gelir 7, 14 ve 15 inci madde hükümlerine bakılmaksızın, sanatçı ya da sporcunun faaliyetlerinin icra edildiği Akit Devlette vergilendirilebilir.

3. Bir sanatçı veya sporcunun bir Akit Devlette icra ettiği faaliyetlerden elde ettiği gelir, bu Devlete yapılan ziyaretin tamamen veya önemli ölçüde, diğer Akit Devletin, politik alt bölümünün veya mahalli idaresinin kamusal fonlarından desteklenmesi halinde, bu Devlette vergiden istisna edilecektir.

MADDE 18

EMEKLİ MAAŞLARI

1. 19 uncu maddenin 2 nci fıkrasının hükümleri saklı kalmak üzere, bir Akit Devlet mukimine geçmiş çalışmalarının karşılığında ödenen emekli maaşları ve diğer benzeri ödemeler yalnızca bu Devlette vergilendirilecektir.

2. Bir Akit Devletin mukimi olan bir gerçek kişi tarafından elde edilen ve üzerinde tasarruf hakkına sahip olunan düzenli ödemeler, yalnızca bu Devlette vergilendirilecektir. Bu fıkrada kullanılan "düzenli ödeme" terimi, tam ve yeterli bir ödemede bulunma yükümlülüğüne bağlı olarak, belirli yıllar süresince veya ömür boyu, belirli zamanlarda, düzenli olarak ödenen belirli bir meblağı ifade eder.

MADDE 19

KAMU HİZMETİ

1. a) Bir Akit Devletin kendisine, politik alt bölümüne veya mahalli idaresine bir gerçek kişi tarafından verilen hizmetler karşılığında, bu Devlet, alt bölüm veya idare tarafından ödenen maaş, ücret ve diğer benzeri ödemeler, yalnızca bu Devlette vergilendirilecektir.
 - b) Bununla birlikte, hizmet diğer Akit Devlette ifa edildiğinde ve gerçek kişi bu diğer Devletin bir mukimi olduğunda, söz konusu maaş, ücret ve benzeri ödemeler yalnızca bu Devlette vergilendirilecektir. Ancak bu kişinin:
 - (i) bu Devletin bir vatandaşı olması; veya
 - (ii) yalnızca bu hizmeti ifa etmek için bu Devletin bir mukimi durumuna geçmemiş olmasızorunludur.
2. a) 1 inci fıkra hükümlerine bakılmaksızın, bir Akit Devletin kendisine, politik alt bölümüne veya mahalli idaresine bir gerçek kişi tarafından verilen hizmetler karşılığında, bu Devlet, alt bölüm veya idare tarafından veya bunlarca oluşturulan fonlardan ödenen emekli

maaşları ve diğer benzeri ödemeler, yalnızca bu Devlette vergilendirilecektir.

- b) Bununla birlikte, gerçek kişinin diğer Akit Devletin bir mukimi ve vatandaşı olması halinde, söz konusu emekli maaşları ve diğer benzeri ödemeler yalnızca bu diğer Devlette vergilendirilecektir.

3. Bir Akit Devletin kendisi, politik alt bölümü veya mahalli idaresi tarafından yürütülen ticari faaliyetlerle bağlantılı hizmetler karşılığında yapılan maaş, ücret, emekli maaşları ile diğer benzeri ödemelere 15, 16, 17 ve 18 inci madde hükümleri uygulanacaktır.

MADDE 20

ÖĞRETMENLER VE ÖĞRENCİLER

1. Bir Akit Devleti ziyareti sırasında veya hemen öncesinde diğer Akit Devletin mukimi durumunda olan ve ilk bahsedilen Devlette yalnızca öğrenim veya mesleki eğitim amacıyla bulunan bir öğrenciye veya çırağa geçimini, öğrenimini veya mesleki eğitimini sağlayabilmesi için bu Devletin dışındaki kaynaklardan yapılan ödemeler, bu Devlette vergilendirilmeyecektir.

2. Aynı şekilde, bir Akit Devleti ziyareti sırasında veya hemen öncesinde diğer Akit Devletin mukimi durumunda olan ve ilk bahsedilen Devlette esas itibariyle bu Devletin yetkili makamlarınca tanınan bir eğitim kurumunda öğretim veya bilimsel araştırma yapmak amacıyla iki yılı aşmayan bir süre veya süreler için bulunan, bir öğretmen veya öğretim üyesinin, söz konusu öğretim veya araştırma karşılığındaki kişisel hizmetleri dolayısıyla ilk bahsedilen Devletin dışındaki kaynaklardan elde ettiği gelirler, bu ilk bahsedilen Devlette vergiden istisna edilecektir.

MADDE 21

DIĞER GELİRLER

1. Bir Akit Devlet mukiminin, nerede doğarsa doğsun, bu Anlaşmanın daha önceki maddelerinde ele alınmayan gelir unsurları, yalnızca bu Devlette vergilendirilecektir.

2. 6 ncı maddenin 2 nci fıkrasında tanımlanan gayrimenkul varlıklardan elde edilen gelir hariç olmak üzere, bir Akit Devlet mukimi olan söz konusu gelirin lehartı, diğer Akit Devlette yer alan bir iş yeri vasıtasıyla ticari faaliyette bulunursa veya bu diğer Devlette yer alan sabit bir yer vasıtasıyla serbest

meslek faaliyetinde bulunursa ve gelirin ödendiği hak veya varlık ile bu iş yeri veya sabit yer arasında etkin bir bağ bulunmaktaysa, bu gelire 1 inci fıkra hükümleri uygulanmayacaktır. Bu durumda, olayına göre 7 nci veya 14 üncü madde hükümleri uygulanacaktır.

MADDE 22

ÇİFTE VERGİLENDİRMEİN ÖNLENMESİ

1. Bir Akit Devlet mukimi, bu Anlaşma hükümlerine uygun olarak diğer Akit Devlette vergilendirilebilen bir gelir elde ettiğinde, ilk bahsedilen Devlet, bu mukimin gelirine isabet eden vergiden, bu diğer Devlette ödediği gelir vergisine eşit bir tutarın mahsubuna müsaade edecektir.

Bununla beraber söz konusu mahsup, bu diğer Devlette vergilendirilebilen gelire atfedilebilen, mahsuptan önce hesaplanan gelir vergisi miktarını aşmayacaktır.

2. Bu Anlaşmanın herhangi bir hükmü uyarınca bir Akit Devlet mukimi tarafından elde edilen gelir bu Devlette vergiden istisna edilirse, bu Devlet, bu mukimin geriye kalan geliri üzerinden alınacak vergi miktarını hesaplarken, istisna edilmiş olan bu geliri de dikkate alabilir.

MADDE 23

AYRIM YAPILMAMASI

1. Bir Akit Devletin vatandaşları, diğer Akit Devlette, bu diğer Devletin vatandaşlarının aynı koşullarda, özellikle mukimlik yönünden, karşı karşıya kaldıkları veya kalabilecekleri vergilemeden ve buna bağlı mükellefiyetlerden değişik veya daha ağır bir vergilemeye ve buna bağlı mükellefiyetlere tabi tutulmayacaklardır.

2. 10 uncu maddenin 4 üncü fıkrası hükümleri saklı kalmak üzere, bir Akit Devlet teşebbüsünün diğer Akit Devlette sahip olduğu bir iş yeri, diğer Devlette, bu diğer Devletin aynı faaliyetleri yürüten teşebbüslerine göre daha az lehe bir vergileme ile karşı karşıya kalmayacaktır.

3. 9 uncu maddenin 1 inci fıkrası, 11 inci maddenin 7 nci fıkrası ya da 12 nci maddenin 6 ncı fıkrası hükümlerinin uygulanacağı durumlar hariç olmak üzere, bir Akit Devlet teşebbüsünün diğer Akit Devletin bir mukimine yaptığı faiz ve gayrimaddi hak bedeli ödemeleri ile diğer ödemeler, söz konusu

teşebbüsün vergilendirilebilir kazancının belirlenmesi amacıyla, bu ödemeler ilk bahsedilen Devletin bir mukimine yapılmış gibi, aynı koşullarda indirilebilecektir.

4. Bir Akit Devletin, diğer Akit Devletin bir veya bir kaç mukimi tarafından, doğrudan veya dolaylı olarak, kısmen veya tamamen sermayesine sahip olunan veya kontrol edilen teşebbüsleri, ilk bahsedilen Akit Devlette, bu Devletin diğer benzeri teşebbüslerinin tabi oldukları veya olabilecekleri vergilemeden ve buna bağlı mükellefiyetlerden değişik veya daha ağır vergilemeye ya da buna bağlı mükellefiyetlere tabi tutulmayacaklardır.

5. Bu hükümler, bir Akit Devletin kendi mukimlerine şahsi veya ailevi durumları dolayısıyla uyguladığı şahsi indirimleri, vergi ve matrah indirimlerini diğer Akit Devletin mukimlerine de uygulamak zorunda olduğu yönünde anlaşılacaktır.

6. Bu madde hükümleri, 2 nci madde hükümlerine bakılmaksızın, her tür ve tanımdaki vergilere uygulanacaktır.

MADDE 24

KARŞILIKLI ANLAŞMA USULÜ

1. Bir kişi, Akit Devletlerden birinin veya her ikisinin işlemlerinin kendisi için bu Anlaşma hükümlerine uygun düşmeyen bir vergileme yarattığı veya yaratacağı kanaatine vardığında, bu Devletlerin iç mevzuatlarında öngörülen müracaat usulleriyle bağlı kalmaksızın, durumu mukimi olduğu Akit Devletin yetkili makamına veya durumu 23 üncü maddenin 1 inci fıkrasına uygun düşerse, vatandaşı olduğu Akit Devletin yetkili makamına arz edebilir. Söz konusu müracaat, Anlaşma hükümlerine aykırı düşen bir vergilemeyle sonuçlanan işlemin ilk bildiriminden itibaren üç yıl içerisinde yapılmalıdır.

2. Söz konusu yetkili makam, itirazı haklı bulur ve kendisi tatminkâr bir çözüme ulaşamaz ise, Anlaşmaya ters düşen vergilemeyi önlemek amacıyla, diğer Akit Devletin yetkili makamıyla karşılıklı anlaşma yoluyla konuyu çözmeye gayret sarf edecektir.

3. Akit Devletlerin yetkili makamları, Anlaşmanın yorumundan veya uygulanmasından kaynaklanan her türlü güçlüğü veya tereddüdü karşılıklı anlaşma yoluyla çözmek için gayret göstereceklerdir. Yetkili makamlar aynı

zamanda, Anlaşmada ele alınmayan durumlardan kaynaklanan çifte vergilendirmenin ortadan kaldırılması için de birbirlerine danışabilirler.

4. Akit Devletlerin yetkili makamları, bundan önceki fıkralarda belirtilen hususlarda anlaşmaya varabilmek için birbirleriyle, kendilerinden veya temsilcilerinden oluşan ortak bir komisyon kanalı da dahil olmak üzere doğrudan haberleşebilirler.

MADDE 25 **BİLGİ DEĞİŞİMİ**

1. Akit Devletlerin yetkili makamları, bu Anlaşma hükümlerinin uygulanmasıyla ilgili bilgileri veya Anlaşma ile uyumsuzluk göstermediği sürece Akit Devletler, politik alt bölümleri veya mahalli idareleri adına alınan her tür ve tanımdaki vergilerle ilgili iç mevzuat hükümlerinin idaresi veya uygulanması ile ilgili olduğu öngörülen bilgileri değişime tabi tutacaklardır. Bilgi değişimi 1 inci ve 2 nci maddelerle sınırlı değildir.

2. Bir Akit Devlet tarafından 1 inci fıkra kapsamında alınan her türlü bilgi, o Devletin kendi iç mevzuatı çerçevesinde elde ettiği bilgiler gibi gizli tutulacak ve yalnızca 1 inci fıkrada bahsedilen vergilerin tahakkuk veya tahsilleri veya cebri icra ya da kovuşturmasıyla veya bu hususlardaki itirazlara bakmakla görevli kişi veya makamlara (adli makamlar ve idari kuruluşlar dahil) veya bunları denetlemekle görevli olan kişilere verilebilecektir. Bu kişi veya makamlar söz konusu bilgileri yalnızca bu amaçlar doğrultusunda kullanacaklardır. Bu kişi veya makamlar, söz konusu bilgileri mahkeme duruşmalarında veya adli kararlar alınırken açıklayabilirler.

3. 1 inci ve 2 nci fıkra hükümleri hiçbir surette bir Akit Devleti:

- a) kendisinin veya diğer Akit Devletin mevzuatına ve idari uygulamalarına aykırı idari önlemler alma;
- b) kendisinin veya diğer Akit Devletin mevzuatı veya normal idari işlemleri çerçevesinde elde edilemeyen bilgileri sunma;
- c) herhangi bir ticari, sınai, mesleki sırrı veya ticari işlemi aleni hale getiren bilgileri veya aleniyeti kamu düzenine aykırı düşen bilgileri verme

yükümlülüğü altına sokacak şekilde yorumlanamaz.

4. Bir Akit Devlet tarafından bu madde uyarınca bilgi talep edilmesi durumunda, diğerk Akit Devlet, kendi vergi amaçları yönünden bu bilgilere ihtiyacı olmasa bile, talep edilen bilgiyi sağlamak için kendi bilgi toplama yöntemlerini kullanacaktır. Önceki cümlede yer alan yükümlölük, 3 üncü fıkradaki sınırlamalara tabi olmakla birlikte, bu sınırlamalar hiçbir surette bir Akit Devlete, sadece ulusal menfaati olmadığı gerekçesiyle bilgi sağlamayı reddetme hakkı verecek şekilde yorumlanmayacaktır.

5. Bu maddenin 3 üncü fıkrasının hükümleri hiçbir surette bir Akit Devlete, bilginin bir banka, diğerk finansal kurum, temsilci veya bir acente ya da yediemin gibi hareket eden bir kişide bulunması veya bir kişinin sermaye payları ile ilgili olması nedeniyle bu bilgiyi sağlamayı reddetme hakkı verecek şekilde yorumlanmayacaktır.

MADDE 26

DİPLOMATİK TEMSİLCİLER VE KONSOLOSLUK MEMURLARI

Bu Anlaşma hükümleri, diplomatik temsilciler veya konsolosluk memurlarının uluslararası hukukun genel kuralları veya özel anlaşma hükümleri uyarınca yararlandıkları mali ayrıcalıkları etkilemeyecektir.

MADDE 27

YÜRÜRLÜĞE GİRME

1. Her bir Akit Devlet, bu Anlaşmanın yürürlüğe girmesi için kendi mevzuatında öngörülen işlemlerin tamamlandığını diğerk Akit Devlete bildirecektir. Bu Anlaşma, bu bildirimlerden sonuncusunun alındığı tarihte yürürlüğe girecektir.

2. Bu Anlaşmanın hükümleri:

- a) kaynakta tevkif edilen vergiler yönünden, bu Anlaşmanın yürürlüğe girdiği tarihi izleyen Ocak ayının birinci günü veya daha sonra ödenen veya mahsup edilen miktarlar için; ve
- b) diğerk vergiler yönünden, bu Anlaşmanın yürürlüğe girdiği tarihi izleyen Ocak ayının birinci günü veya daha sonra başlayan vergilendirme yılları için

uygulanacaktır.

MADDE 28
YÜRÜRLÜKTEN KALKMA

1. Bu Anlaşma, bir Akit Devlet tarafından feshedilinceye kadar yürürlükte kalacaktır. Akit Devletlerden her biri, Anlaşmanın yürürlüğe girdiği tarihten itibaren beş yıllık bir sürenin bitiminden sonra başlayan herhangi bir takvim yılının bitiminden en az altı ay önce diplomatik yollardan fesih ihbarnamesi vermek suretiyle Anlaşmayı feshedebilir.

2. Bu durumda Anlaşma:

- a) kaynakta tevkif edilen vergiler yönünden, fesih ihbarnamesinin verildiği takvim yılının bitiminden sonra ödenen veya mahsup edilen miktarlar için; ve
- b) diğer vergiler yönünden, fesih ihbarnamesinin verildiği takvim yılının bitiminden sonra başlayan vergilendirme yılları için;

hüküm ifade etmeyecektir.

BU HUSUSLARI TEYİDEN, aşağıda imzaları bulunan tam yetkili temsilciler, bu Anlaşmayı imzaladılar.

Türk, Arnavut ve İngiliz dillerinde, ikişer nüsha halinde, her üç metin de aynı derecede geçerli olmak üzere, 10 Eylül 2012 tarihinde, Priştine’de düzenlenmiştir. Metinler arasında farklılık olması halinde, İngilizce metin geçerli olacaktır.

TÜRKİYE CUMHURİYETİ
ADINA

Mehmet ŞİMŞEK
Maliye Bakanı

KOSOVA CUMHURİYETİ
ADINA

Bedri HAMZA
Maliye Bakanı

PROTOKOL MADDELERİNİN GEREKÇELERİ

Anlaşmanın bir bölümünü oluşturan ve Anlaşma maddelerinin sonunda yer alan Protokol, 4 maddeden ibarettir.

1- 5 inci maddenin 3 üncü fıkrası ile ilgili olarak

Fıkırada, iş yeri oluşturmak üzere, Kosova'nın diğer herhangi bir ülke ile olan herhangi bir Anlaşmasında, bir inşaat şantiyesi, yapım veya kurma projesi faaliyetleri için 12 aydan daha uzun bir istisna süresi benimsemesi durumunda, fıkrada bahsedilen benzer faaliyetlere 18 aylık istisna süresinin uygulanacağı ve hükmün uygulama biçimini Akit Devletlerin yetkili makamlarının karşılıklı anlaşma yoluyla belirleyecekleri hükme bağlanmıştır.

2- 10, 11 ve 12 nci maddelerin 2 nci fıkraları ile ilgili olarak

Fıkırada, Akit Devletlerin yetkili makamlarının, sınırlamaların uygulama biçimini karşılıklı anlaşma yoluyla belirleyecekleri öngörülmektedir.

3- 10 uncu maddenin 2 nci fıkrası ile ilgili olarak

Fıkırada, Kosova yönünden, bir Türkiye mukimine Kosova mukimi olan bir şirket tarafından ödenen temettülerin, yüzde sıfır oranında vergilendirileceği belirtilmektedir.

4- 24 üncü maddenin 2 nci fıkrası ile ilgili olarak

Fıkırada, mükellefin, karşılıklı anlaşma sonucunun vergi idaresi tarafından kendisine tebliğ edilmesinden sonraki bir yıllık süre içerisinde karşılıklı anlaşmadan kaynaklanan iadeyi talep etmek zorunda olduğu hüküm altına alınmıştır.

PROTOKOL

Türkiye Cumhuriyeti ve Kosova Cumhuriyeti Arasında Gelir Üzerinden Alınan Vergilerde Çifte Vergilendirmeyi Önleme ve Vergi Kaçakçılığına Engel Olma Anlaşmasının imzalanması sırasında, imzalayan taraflar, aşağıdaki hükümlerin Anlaşmanın ayrılmaz bir parçasını oluşturduğu hususunda anlaşmaya varmışlardır.

1- 5 inci Maddenin 3 üncü fıkrası ile ilgili olarak:

İş yeri oluşturmak amacıyla, Kosova ile diğer herhangi bir ülke arasındaki herhangi bir Anlaşmada, Kosova'nın bir inşaat şantiyesi, yapım veya kurma projesi faaliyetleri için 12 aydan daha uzun bir istisna süresi benimsemesi durumunda, 5 inci maddenin 3 üncü fıkrasında bahsedilen benzer faaliyetlere 18 aylık istisna süresinin uygulanacağı anlaşılmaktadır.

Akit Devletlerin yetkili makamlarının, bu hükmün uygulama biçimini karşılıklı anlaşma yoluyla belirleyecekleri anlaşılmaktadır.

2- 10, 11 ve 12 nci maddelerin 2 nci fıkraları ile ilgili olarak:

Akit Devletlerin yetkili makamlarının, bu sınırlamaların uygulama biçimini karşılıklı anlaşma yoluyla belirleyecekleri anlaşılmaktadır.

3- 10 uncu maddenin 2 nci fıkrası ile ilgili olarak:

Kosova yönünden, Kosova'nın mukimi olan bir şirket tarafından bir Türkiye mukimine ödenen temettülerin, yüzde sıfır oranında vergilendirileceği anlaşılmaktadır.

4- 24 üncü maddenin 2 nci fıkrası ile ilgili olarak:

24 üncü maddenin 2 nci fıkrası ile ilgili olarak, mükellefin karşılıklı anlaşmadan kaynaklanan iadeyi, vergi idaresinin karşılıklı anlaşma sonucunu kendisine tebliğ etmesinden sonraki 1 yıllık süre içerisinde talep etmek zorunda olduğu anlaşılmaktadır.

BU HUSUSLARI TEYİDEN, aşağıda imzaları bulunan tam yetkili temsilciler, bu Protokolü imzaladılar.

Türk, Arnavut ve İngiliz dillerinde, ikişer nüsha halinde, her üç metin de aynı derecede geçerli olmak üzere, 10 Eylül 2012 tarihinde, Priştine'de düzenlenmiştir. Metinler arasında farklılık olması halinde, İngilizce metin geçerli olacaktır.

TÜRKİYE CUMHURİYETİ
ADINA

Mehmet ŞİMŞEK
Maliye Bakanı

KOSOVA CUMHURİYETİ
ADINA

Bedri HAMZA
Maliye Bakanı

